

„Zeggen dat men met 80 miljard verdeeld over 9 excellenties een eigen Vlaams' beleid kan voeren is onzin. Zeggen dat men een eigen beleid kan voeren als men eerst maandenlang moet ruzie maken met de nationale excellenties die hun bevoegdheid niet willen delen of afstaan, is zichzelf iets wijs maken.

(Hoofdredakteur Marc Platel in „Het Belang van Limburg" van 20 juli '87.)

Beste landgenoten

Boudewijn I, koning der Belgen, heeft dus gesproken. Twee dagen na elkaar, via radio en televisie, in de drie landstalen, begonnen en besloten met de Belgische hymne. Telkens ongeveer twaalf minuten lang. Gezeten achter een met bloemen versierde tafel, voor een prachtig handgeweven tapijt en met het grijsje wordende en steeds meer getekende hoofd een ietsje naar links helend. De perfecte omkadering voor een gestrengde toespraak van een al te zichtbaar „bedroefd en verontrust" vorst.

Het heet dat de koning geen politieke daden kan of mag stellen. Waaruit moet gekonkludeerd dat de zittende regering verantwoordelijk is voor inhoud en opmaak van wat zijne majesteit zegt tot zijn „beste landgenoten". Voor de regering is zo'n buitenkansje trouwens aardig meegenomen: op die manier kan zij datgene wat ze sinds lang aan allerlei lastige stumperds had willen zeggen laten vertellen door iemand anders, met koninklijk en dus groot gezag. Je moet al minstens onbeschoft of extremist zijn indien je tegen deze vorstelijke vermaningen durft protesteren. Zeker nu gezags-getrouwheid opnieuw in is en je behoort tot een volk zonder revolutionaire en met niet eens reformistische tradities.

Wat Boudewijn I zei, bleek inderdaad zo uit de pen van de Martens-boys gevloeid, hetgeen trouwens geen verbazing wekt. De rechterhand van de koning is ene Van Ypersele de Strihou, die tot voor enkele jaren op de loonlijst van premier Martens stond, als diens kabinetschef. Bovendien is het geen staatsgeheim dat de direkte omgeving van het staatshoofd nog steeds gedomineerd wordt door PSC-kreaturen (die anno 1987 soms al eens „Vlaams" spreken). Nog los van de mogelijkheid dat Boudewijn I vierkant achter zijn uitspraken staat, menen wij toch dat het staatshoofd misbruikt werd in een platvloers partijpolitiek spelletje.

Ook dit is eigenlijk geen nieuwigheid. Wie kent er immers niet de bij herhaling en met sukses uitgevoerde paleis-truuk? Van zodra het écht moeilijk wordt en de regering vreest in het parlement te zullen worden afgekeurd, holt Martens stevast naar het paleis om zijn ontslag aan te bieden, heel goed beseffend dat de koning dit toch niet zal aanvaarden. Of is men het gesjoemel met de koninklijke handtekening vergeten onder het benoemingsbesluit van Roger Wynants tijdens één van de dolle Voer-nachten?

De 21 juli-redevoering in kwestie handelde kwasi uitsluitend over de perikelen om en rond dit Vlaamse dorpje, met zijn direkte konsekwenties voor het verder samenleven in het land België. De vorst werd handig ingehuurd om de regeringsdoktrine terzake te verkondigen: een politieke crisis over Voeren (en mutatis mutandis over het hele kommunautaire vraagstuk) brengt het zg. herstelbeleid ernstig in gevaar. Met als „logische" konklusie dat elke burger-met-zin verwacht wordt voortaan zijn mond te houden over soortgelijke „strubbelingen" en „onenigheden". Ooit werd de Vlaming vanop de kansel vermaand te zwijgen omwille van de hogere kerkelijke belangen, een tijdlang werd het kapitaal als zwijgmiddel ingeroepen en nu is het dus de crisis.

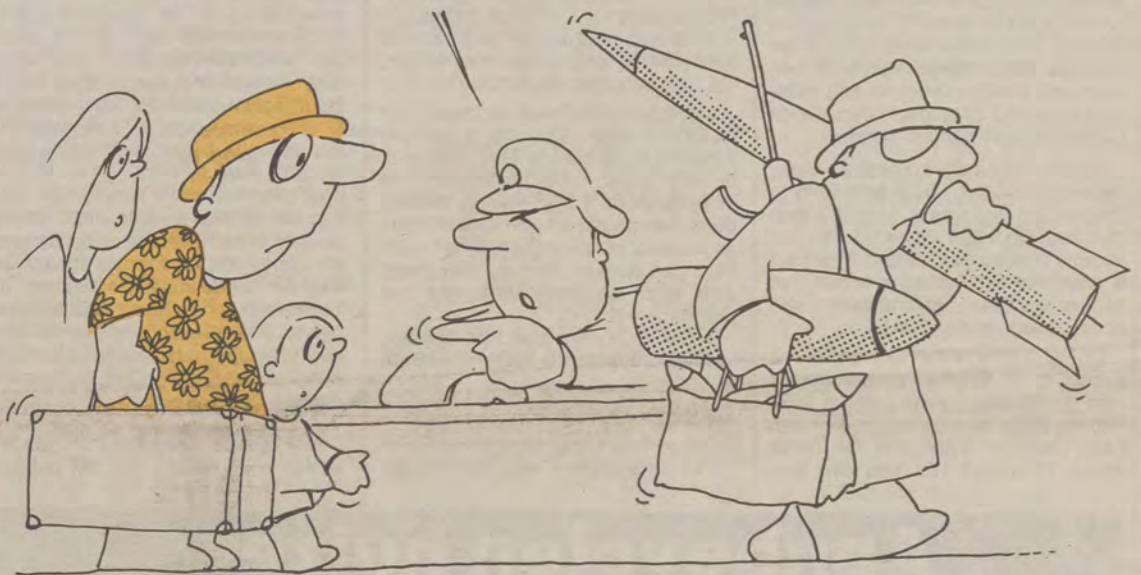
Wie desondanks toch blijft aandringen op eerbiediging van de rechtsstaat en pleit voor een definitieve staatsomvorming, is in 's konings ogen noch min noch meer een ophitser, een uitdager, een onverantwoordelijke. Ook de media kregen een klets om hun oren voor het gretig herhalen van „uitdagende verklaringen". Zelfs het goedkope toog-gezegde dat het leven al zo kort is, ontbrak niet in dit merkwaardige majestatische betoog.

Niettemin zat Boudewijn I met een probleem waarmee wij het al jaren moeilijk hebben, namelijk hoe je aan vreemde bezoekers de Belgische situatie kunt uitleggen. Hoe moet je immers aan hen duidelijk maken dat een regering van een democratisch land maandenlang op de rand van de afgrond staat wegens het niet toepassen van wet en rechtspraak in een op zich belachelijke aangellegenheid? Zeker wanneer je deze buitenlanders erbij vertelt dat de niet-toepassing het gevolg is van een veto gesteld door een minderheid in het land!

De toespraak van de vorst is ons inderdaad zwaar misvallen. Alhoewel wij — Vlaams-nationalisten die streven naar een zelfstandig Vlaanderen binnen een konfederaal heringericht België — geen illusies koesterden. Nooit voorheen immers mochten wij vanuit Lakense hoek op enig begrip rekenen. Het ergerlijke blijft echter dat de inhoud van deze koninklijke „encycliek" geïnspireerd werd door leden van Vlaanderens grootste partij. Moeten wij dan opnieuw „geuzen" worden, overtuigd dat „geen tronen blijven staan"?

(interimaris)

JJ! NIETS TE DEKLAREREN?
WIJN, SIGARETTEN, DIAMANTJES ...

Year 52

VU-raadsleden halen hun slag thuis Maricq moet plooiën!

De koning had het tijdens zijn omstreden 21 juli-toespraak wel erg verkeerd voor toen hij beweerde dat in de meeste van de gemeenten met een bijzonder taalstelsel de verstandhouding uitstekend is omdat de plaatselijke overheid er iedereen met eerbied behandelt...

REEDS in 1983 deed de Raad van State een uitspraak over het taalgebruik in de Vlaamse faciliteitengemeenten. Zei de Raad van State o.a.: „De taal van de besluitvorming is er het Nederlands; vertalingen mogen niet worden gemaakt, noch van de agenda, noch van de verklarende nota's, noch van de uitleg van het kollege".

Ook in Kraainem bleef deze uitspraak door de onwil van burgemeester Léon Maricq dode letter. Vooral omdat de Brabantse gouverneur Roggen steeds weigerde de nodige richtlijnen uit te vaardigen. Het onwettelijk gebruik van het Frans gaf tijdens de raadszittingen herhaaldelijk aanleiding tot incidenten.

Onophoudelijk werd door de drie VU-gemeenteraadsleden, A. Bautmans, L. Van Biesen en L. Van Hamme, tegen deze overtredingen geprotesteerd. Niets mocht baten. Ondertussen deed zich in dezelfde gemeente de

zaak Capart voor, waarbij de OCMW-voorzitter stevast weigerd Nederlands te gebruiken. Als derde klacht is er het gemeentelijke informatieblad „Le Point-Trefpunt" dat niet alleen onwettelijk in twee talen gesteld is, maar bovendien door zijn schouwelijk Nederlands een regelrechte belediging is aan het adres van de Vlaamse inwoners.

Plots is in heel deze Kraainemse mallemlenrit een wending gekomen. De drie VU-raadsleden konden een brief vanwege gouverneur Roggen bemachtigen. Daarin schrijft de gouverneur: „Het voordragen van de agendapunten in twee talen is in strijd met de taalwetgeving. Voor de behandeling van zaken in de gemeenteraad dient uitsluitend het Nederlands als bestuurstaal te worden gebruikt."

Gouverneur Roggen verzoekt burgemeester Maricq daar in de toekomst strikt rekening mee te houden.

Uit deze niet onbelangrijke brief besluiten de drie VU-raadsleden van Kraainem dat de beslissing van de gouverneur dus ook van toepassing is in de andere faciliteitengemeenten: Linkebeek, Wezembeek-Oppen, Wemmel, Drogenbos, St. Genesius-Rode...

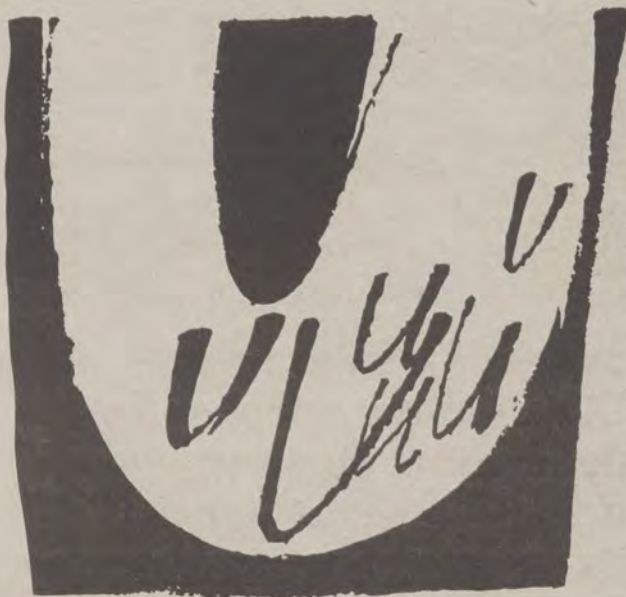
Tevens stellen zij vast dat de gouverneur van Brabant niet aarzelt de procedure van artikel 88 in gang te zetten. Dit artikel zegt dat na twee schriftelijke waarschuwingen de gouverneur een of meerdere commissarissen naar de gemeente kan sturen.

De kordaatheid van gouverneur Roggen steekt schril af tegen de houding van gouverneur V. uit H. die in de zaak H. uit V. zijn eigen deputatie in het ongelijk heeft gesteld...

De brief van de gouverneur heeft reeds de nodige indruk gemaakt: de gemeenteraadszitting van 23 juni ll. verliep uitsluitend in het Nederlands!

Reisbureaus

De algemeen sekretaris van de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus vertelt op bladzijde zestien vrijuit over het wel en wee van de Vlaamse reisagenten.

... en WIJ

De redactie ontvangt graag brieven voor de lezersrubriek. Naamloze brieven gaan de scheurmand in, evenals scheld- en smaadbrieven. De andere publiceert zij, naargelang er plaats beschikbaar is. De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten en persklaar te maken zonder de essentie van de inhoud te veranderen. Brieven worden ondertekend met de naam en de plaats van herkomst, tenzij de schrijver verzoekt slechts de initialen te gebruiken.

De opinie, vertolkt in een lezersbrief, is niet noodzakelijk deze van

De redactie

NESLO (1)

Met verbazing las ik het artikel „Vervaarlijk”, omtrent het spontane geroep in verband met het optreden van Alida Neslo op de 11 juli-viering te Brussel. In dit artikel wordt gesteld dat de aktie werd ingegeven vanuit een xenofob haatgevoelen en zcu georganiseerd zijn door dezelfde die de IJzerbedevaart hebben verstoord.

Jaar na jaar volg ik zowel de IJzerbedevaart als het 11-juli gebeuren te Brussel. Dit jaar was ik dermate diep geschokt door het optreden van het Vlaams Blok op de IJzerbedevaart dat ik eigenhandig meewerkte aan het verhinderen van het ontplooi van spandoeken op de vlakte.

De spontane aktie op het 11-juli gebeuren te Brussel genoot echter mijn goedkeuren; meer zelfs ik floot, riep en zong mee en verliet met een paar vrienden ostentatief de Grote Markt. Waarom? Het was een pro-

grammatische fout op 11 juli een optreden te organiseren van „kunstenaar?” Neslo. Niet omwille van het feit dat haar huidskleur niet deze is van het Vlaamse volk, maar wel omwille van haar bijdrage in het satirisch (?) programma „Alleen al het idee”. In dit programma stak ze de draak met alles wat dierbaar is voor Vlaanderen, o.a. het volkslied en de vlag!

Ik begrijp „Wij” niet, in plaats van de aktievoerders trachten te isoleren ware het logischer geweest scherp uit te halen tegen de organisatoren, die inhoudelijk de 11 juli-viering hebben doen verwateren tot een mosselachtige bedoening. Neen dergelijke 11-julivieringen hoeven voor mij niet meer, zelfs al zit de Grote Markt dan ook proppens vol!

Luk Van Blesen,
arr. voorz. VU-Halle-Vilvoorde

NESLO (2)

Het belangrijkste was niet het ge-

roep en getier van enkele tientallen „gevaarlijke marginalen”. Er zijn twee dieperliggende punten die veel belangrijker zijn. Ten eerste was er de durf van de organisatoren om die prachtige tekst van Multatuli over de verdrukking van de Indonesiërs door de Nederlanders naar voor te brengen, en de durf om dat te laten doen door iemand met een andere huidskleur (waar inderdaad tegenstand op te verwachten was). Er kan maar één iets gezegd worden: Alida Neslo heeft prachtig werk geleverd, en we mogen haar bewonderen en er dankbaar voor zijn dat ze een tweede maal op het podium verscheen. De organisatoren verdienen ook lof, evenals Johan Verminnen wiens nuchtere kijk op de zaak zeker een positieve invloed heeft gehad. (Dit betekent nog niet dat men alle vroegere uitspraken van beide artiesten met dank dient te aanvaarden!)

Het tweede belangrijk punt van die avond is de reactie van het publiek.

Het gaf, door zijn massale, staande ovatie niet enkel blijk van appreciatie voor de persoon en de presentatie van Alida Neslo. Het gaf ook blijk van steun voor het symbool waarvoor zij stond en nam volledig afstand van het groepje gevaarlijke marginalen achteraan.

Vlaams wil niet meer gelijkgesteld worden met verkrampd uiterst rechts. Het Vlaamse volk wil niet gediskrimineerd worden, maar wil ook niet diskrimineren. De Vlaamse beweging begint langzaam, helaas langzaam, maar duidelijk merkbaar de weg van de verdraagzaamheid ten opzichte van elkaar en van de anderen te kiezen. De weg van het pluralisme.

De Vlaamse eenheid werd geen nutteloos geweld aangedaan door de keuze van Alida Neslo, in tegenstelling tot wat „Het Volk” beweerde. Het feest is niet het pijnlijk gebeuren geworden dat „Het Belang van Limburg” erin zag. De 11 juliviering op de Brusselse Grote Markt is een succes geworden!

Geert van Waeg, Vilvoorde
(Ingekort)

NESLO (3)

Bij deze protesteer ik met terugwerkende kracht tegen het optreden van de Argentijn Massondo op de 11 juliviering 1986 te Brussel. Dat deze vreemdheid daar samen met Dirk Van Esbroeck en een andere Argentijn het prachtige gedicht van een van onze grootste dichters — Jan van Nijlen — zong is geen ekskuus. Dat deze vreemdheid deel uitmaakte van de steengoede groep RUM is daarbij geen zaak, dat hij een van de beste gitaristen is is geen verontschuldiging.

Wij eisen raszuivere Vlaamse artiesten, tout court!

P.L., Hofstade

KLEURLOOS

In Leuven ging op de vooravond van 11 juli de Stedelijke Sporenviering door. De Rektor bewierookte in zijn toespraak de aanwezige CVP-ministers en vond dat „we al heel ver gekomen waren” enz... De rest heette defaultisme!

Och ja, nog enkele wensen i.v.m. het wetenschappelijk onderzoek en

dan... maar opnieuw zingen! Het standbeeld van prof. A. Dumont — ontdekker van het Limburgs steenkolenbekken, midden op het feestplein, — had de Rektor wellicht kunnen inspireren i.v.m. de problemen an Vlaanderen jongste provincie... De Vlaamse werkloosheid; het onvermogen van Vlaanderen in Europa ten gevolge van de Tindemans-Martenspolitiek; het leefmidden...

Niets van dit alles werd aangeraakt. Zelfs de amnestie kwam niet aan bod. En Voeren kreeg een woordje in de zin van: „Moet de regering daarover vallen?”

Ondertussen werd het boek „De Leuvense Universiteitskolleges” door Othon Thriau voorgesteld met als gast spreker de adjunct-hoofdredakteur van de „Gazet van Antwerpen”.

Dit boek rammelt van de bijgeenknipte banaliteiten. De schrijver (?) ging zelfs zover om het Kollege van Atrecht te behandelen en daarna dit van Arras... Niet wetend dat beiden een en hetzelfde deel van Vlaanderen in Frankrijk is! De middelmatigheid van dergelijke vieringen zijn kenschetsend voor het groeiend kleurloos Vlaams patriotisme. Hier ligt een grote taak voor de VU om ook hier vernieuwend in te werken.

Louisa Beirens, Wijmaal

ZOEKERCJE

Te huur

Antwerpen, Grote Hondstr. 97. Gemeubelde studentekamers met lavabo. Gemeenschappelijk fietsenstalling, keuken, zitplaats, badkamer en W.C.

Bij T.I.B. Borgerhout, S.P.M. Nervierstraat en Brialmontlei. Tel. 03/484.46.65.

Te huur

Studentenkamers op 5 min. van Centraal Station Antwerpen. Tel. 03/236.03.12.

Bedrijfsrevisor zoekt voor onmiddellijke indiensttreding een jong universitair economische wetenschappen. Meertaligheid is een absolute vereiste.

Kandidaten nemen contact op met het sekretariaat van volksvertegenwoordiger Jan Caudron, Pontstraat 27, 9300 Aalst, tel.: 053/21.14.97.

Aanbevolen huizen

Etn. BERT pvba

Assesteeweg 101-103
TERNAT

Tel.: 02/582.13.12
02/582.04.10

Verdeler

VOLKSWAGEN - AUDI - M.A.N - PORSCHE 924-944

Diensten: verhuring lange termijn: D'IETEREN LEASE
korte termijn: AVIS

Personenwagens en vrachtwagens

**DE VRIESE
woonverlichting**

baron ruzettelaan 78
8320 brugge 4
baan brugge - oostkamp
050 35 74 04

**KOSTUUMS
EN BROEKEN**

In maatwerk
ZO VEEL BETER
meesterkleermaker
Vermees

STEENHOUWERSVEST 82
ANTWERPEN T. 231.38.83

Werkhuizen der Kempen
LUDO HERMANS
Fraikinstraat 20
2410 HERENTALS

VLAGEN
REKLAMEARTIKELLEN
ZEEFDruk

Tel.: 014/21.12.07

Guido NUYTENS

Longtinstraat 126
1090 Brussel

SANITAIR — ZINK
ROOFING

LOODGIETERIJ
GASVERWARMING

Tel. 426.19.39

GELD

Onmiddellijk te bekomen bij

FRANS VAN MOORTER
Vijfhuizen 6, Erpe

Tel. 053-78.10.09 en 053-21.27.57

STUDIO
DANN

02-428.69.84

— Industriële fotografie
— Mode/architectuur
— Huwelijksreportages

Leon Theodorstraat 36
1090 Brussel

DE PRIJSBREKER

van het goede meubel

Groenstraat 84, 2000 Antwerpen
Tel. 03-236.45.31

Open van 10 tot 19 u. 30

Zondag en maandag gesloten

KEUKENS - SANITAIR -
VERWARMING
VAN DER CRUYS

Assesteeweg 240, Ternat
Tel. 582.29.15

Toonzaal alle dagen open
van 9-19 u. Zondag gesloten.

FRANSSSENS OPTIEK:

Silhouette
Marwitz
Rodenstock

Herentalsebaan 340, Deurne-Z.
Tel. 03-321.08.96

Kerkstraat 44, Antwerpen
Tel. 03-235.64.75

ESOX
STAN PHILIPS

Groothandel Hengelsport

Panorama 36
1810 Wommelgem
Tel. 02-460.68.93

Import - Export

KLEDING LENDERS

Sint-Damiaanstraat 41
Wommelgem
Tel. 03-353.70.39

Dames-, heren- en kinderkleding

FERAUTO

Auto-onderdelen

Ferenczi Jozef
Herentalsebaan 550
2220 Wommelgem
Tel. 03/353.26.50

Open van 9 tot 20 u. van maandag
tot zaterdag.

migrostraat 128

n.v. de winne-
uyttendaele

handeldrukkerij typo - offset
fabrikatie omslagen - zakomslagen

9328 dendermonde-schoonaarde
tel. 052-42.33.04 - 42.39.16

PVBA
J. BORREMANS-COCK
& KINDEREN

Algemene Bouwondernemingen
Gentsestraat 238
9500 Geraardsbergen
Tel. 054-41.25.89

Wij bouwen voor u
sleutel op de deur

GEORGES DE RAS
PVBA

Autocars, autobus,
ceremoniewagens,
begrafenisonderneming

Hoogstraat 20, Lede
Tel. 053-21.36.36

Houtzagerij
DE ROOSE N.V.

Algemene hout- en platenhandel
Schaverij

AFD.: NINOVE - 9400
Steenweg naar Aalst 496
Tel.: 053-66.83.86

AFD.: OKEGEM - 9471
Leopoldstraat 114
Tel.: 054-33.17.51
054-33.11.49

Pluim voor Nelly Maes

Wapenhandel en...

De bijzondere commissies van het parlement die een onderzoek instellen naar de Belgische betrokkenheid bij de levering van wapens en munitie aan landen-in-konflikt, zijn eveneens met vakantie. Halfweg september hervatten zij hun werkzaamheden.

Niettemin blijft de wapenhandel-kwestie voor beroering zorgen. In eigen land speuren enkele nijvere parlementsleden naar de werkelijke verantwoordelijken voor de bewezen levering van o.m. PRB-munitie aan Iran. Vooral het VU-kommissielid Nelly Maes heeft met haar zeer precieze vragen een aantal verdachten tot bekentenissen kunnen dwingen. Haar deskundigheid wordt zelfs erkend door het weekblad Humo, die een reeks artikels aan het Belgische Wapengate wijdde. De Humo-redactie looft in dit verband ook het onthullend werk van de pers en verwijst concreet naar... zichzelf en De Morgen.

Humo lijdt dus aan diezelfde kwaal waaraan ook de zg. „rechtse” pers lijdt, met name het niet kunnen toegeven dat ook andere media baanbrekend werk hebben verricht. In de journalistiek bestaat duidelijk geen copyright en kan men o zo moeilijk toegeven dat iemand anders iets interessants gepubliceerd heeft.

...de Golfoorlog

De kwestieuze wapenhandel kwam ook aan bod in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (VN). Daar werd voor het eerst een unanieme verklaring goedgekeurd, waarin alle leden bij Iran en Irak aandringen op een onmiddellijke stopzetting van de zeven jaar oude Golfoorlog. Jammer genoeg kon geen eenparigheid worden bereikt over het afkondigen van een absoluut wapenembargo.

Bij monde van nationaal ondervoorzitter Jaak Vandemeulebroucke reageerde ook de Volksunie op de vervaarlijk toegenomen spanning in het Golfgebied. „De VN treedt aldus eigenlijk het jarenoude VU-standpunt bij, met name dat de geïndustrialiseerde uit West en Oost medeschuldig zijn aan het voortduren van deze mensenverslindende oorlog door het leveren van militair materieel en dit uit louter winstbejag.” De onthullingen in de Belgische parlementaire onderzoekskommissies bewezen trouwens nog een andere VU-stelling, nl. dat Belgische bedrijven meehielpen aan het leveren van wapens en munitie aan de Golfstaten, al dan niet met medeweten van de beleidsverantwoordelijken.

Tegen de achtergrond van de dreigende situatie in de Perzische Golf dringt de VU er bij de Belgische regering op aan alles in het werk te stellen opdat er wel degelijk zo'n effectief wapenembargo zou komen. „De VU vraagt de regering er vooral heel erg nauwlettend op toe te zien dat er voortaan geen enkel wapen en geen enkele doos munitie uit België zouden vertrekken, die uiteindelijk via sluikse wegen in het Golfgebied arriveren. Zoniet blijft ons land mee verantwoordelijk voor de afgrijselijke mensenslacting”, besluit Jaak Vandemeulebroucke.

NMBS

Het jaarverslag van de Belgische spoorwegen illustreert ten voeten uit hoe slecht het met deze vorm van openbaar vervoer gesteld is.

In 1986 liep het aantal reizigers met 7,7% terug, werden 10,1% minder wagenladingen genoteerd en ook de stukgoederen boekten een achteruitgang van 16,7%. Bovendien kijkt de NMBS voor

1986 aan tegen een verlies van iets meer dan 3 miljard fr.

Vorige week kwamen de eerste overlevenden van de busramp in de buurt van Moskou weer thuis. Nog duidelijk onder de indruk van wat zij meegemaakt hadden en in herinnering aan de vier Vlamingen die bij dit ongeval wel het leven lieten. (foto F. De Maitre)

VUFRAGEN AAN...

Ere-senator Maurits Coppieters, NCOS-voorzitter

■ Op het begrotingskonklaaf wordt ook geredetwist over de begroting van ontwikkelingssamenwerking. Uw bedenkingen?

„Het verbaast mij dat daarover een discussie wordt gevoerd, omdat in het regeerakkoord duidelijk staat dat die befaamde 0,7% moet gehaald worden tegen 1989.

Alle partijen, de PVV inbegrepen, hebben in dit verband een trappensysteem aanvaard waardoor men via een aantal sprongen dit percentage zou bereiken. Daarom is het echter nodig dat er nu reeds een verhoging wordt doorgevoerd.

We stellen integendeel een achteruitgang vast, tot amper 0,46%. Dit is het rechtstreeks tegenovergestelde van wat men overeen gekomen was.”

■ Er waren dus formele beloften vanwege de politieke partijen?

„Ja. Alle politieke fracties verklaarden zich akkoord met het tienpunten-programma van het Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (NCOS) van 1985. En daarin stond uitdrukkelijk de belofte om die 0,7% te bereiken tegen 1989. Dit is immers best mogelijk, alleen nog maar dankzij een beter gebruik van de ontwikkelingsfondsen.

Wij zijn deze voorstellen trouwens uitvoerig gaan toelichten op

de betrokken kabinetten en de partijbureaus.”

■ Waarom is die 0,7% zo belangrijk?

„Dit betreft een plechtige belofte uit 1972. Toen beloofden alle zg. „beschaafde” rijke landen in de Verenigde Naties dat zij dit bedrag voortaan voor ontwikkelingssamenwerking zouden inschrijven in hun begroting.

Dat dit niet onmogelijk is, wordt bewezen door de Scandinavische landen en Nederland, waar men sinds lang boven deze streefnorm zit. Nochtans heeft men ook in die landen heel forse besparingen doorgevoerd, maar de begroting voor ontwikkelingssamenwerking bleef steeds buiten schot.”

■ Houdt het Belgisch optreden verband met de vaststelling dat ontwikkelingssamenwerking voor velen nog steeds de „Ver-van-mijn-bed”-show is?

„Ik zou het zo niet durven zeggen. Dit thema komt meer ter sprake dan vroeger. Denken we maar aan het voormelde tienpunten-programma en aan het recente Algemeen Vlaams beraad. Er bestaat dus wel degelijk interesse voor deze problematiek. Of om het negatief uit te drukken: men zit met thema meer verveeld dan vroeger.

Dat men er meer aan denkt, wordt overigens bewezen door het feit dat men er in dit begro-

tingskonklaaf ernstig over spreekt en men het blijkbaar niet lichtzinnig van de tafel kan vegen. Ook de vaststelling dat men gevoelig is voor de versnippering van de fondsen over de diverse begrotingen, bewijst dat men er meer aandacht voor heeft.

Er is minstens één positieve ontwikkeling: een deel van de bestede gelden zou men in de toekomst projectgewijze toevertrouwen aan de niet-gouvernementele organisaties. Dit betekent de late erkenning van de mislukking van heel officiële ontwikkelingsprojecten. De trend is nu: de overheid steunt, maar het project wordt uitgevoerd door een niet-gouvernementele organisatie.”

■ Indien U morgen zou geroepen worden om de taak van staatssecretaris voor ontwikkelingssamenwerking te bekleden, welke zouden dan uw eerste beleidsdaden zijn?

„Mijn eerste beleidsdaad zou zijn: alles wat te maken heeft met ontwikkelingssamenwerking herleiden tot één budget met één minister die bevoegd is voor alle budgetten. Deze beleidslijn zou in het regeerakkoord moeten opgenomen worden.

Vanzelfsprekend zou ik het ABOS stevig aanpakken: niet alleen op taalgebied, maar ook op het gebied van de efficiëntie en de soepelheid.”

Goed nieuws

Vooreerst in het Barrikadenhuis zelf. Onlangs werden daar immers twee personeelsleden nog maar eens vader. Directeur Johan Artois kreeg er een dochtertje bij, dat binnen afzienbare tijd zal luisteren naar de naam Annelies. Terwijl VNS-medewerker Mark Ribbens zich mocht verheugen in de geboorte van Nele. En daar zal het hoogstwaarschijnlijk niet bij blijven, vermits ook twee VU-sekretarissen in blijde verwachting verkeren.

De ondervoorzitter van de Britse Konservatieven mag zich gelukkig prijzen, hij wordt door zijn echtgenote nog steeds bemind. Zelfs al blijkt uit een proces dat hij een nachtje in een bordeel heeft doorgebracht, wat hem trouwens zijn politieke carrière heeft gekost...

En tot slot mag ook begrotingsminister Verhofstadt zich gelukkig prijzen. Hij brak net vóór het regeeringskonklaaf zijn brillette, kreeg er meteen een nieuwtje, maar weet dat scherven geluk brengen. En dit kan hem van pas komen.

Verhofstadt, kapotte bril

MENSEN IN HET NIEUWS

De NMBS-raad van bestuur haastte zich om verklaringen aan te brengen ter vergoelijking van deze slechte resultaten: de toename van het wegverkeer door de daling van de brandstofprijzen, de achteruitgang van het staal- en steenkoolvervoer per spoor en de verschillende stakingen. Ongetwijfeld zal ook verkeersminister De Croo deze feiten aangrijpen om enkele van zijn duivelse plannen in daden om te zetten.

De Croo zweert bij SST

Wij blijven erbij dat de aantrekkelijkheid van het spoorverkeer slechts kan verhoogd worden door een drastische tariefverlaging, een betere dienstverlening aan de reizigers, het behouden van de stopplaatsen i.p.v. deze af

te schaffen en het investeren ter verbetering van de bestaande lijnen. Dit impliceert tevens het afwijzen van het milieuvriendelijke SST-project.

Heli-hulp

Net ná het ter perse gaan van ons vorig nummer, maakte het provinciebestuur van West-Vlaanderen bekend dat er vanaf 15 juli wél een helikopter voor dringende medische hulpverlening beschikbaar wordt gehouden nabij het AZ Sint-Jan te Brugge. „Deze regeling”, aldus de mededeling, „moet beschouwd worden als een overgangsmaatregel in afwachting van een mogelijke oplossing op langere termijn.”

Het Westvlaams bestuur mag gefeliciteerd worden met deze beslissing. Waarmee de minister van binnenlandse zaken, die niet tijdig in de vervanging van het defekte toestel voorzag, een ferme neus wordt gezet. Maar bovenal kunnen alle kustgangers nu met een iets rustiger gemoed hun vakantie beginnen.

Joernalistenrapport over Ierse omroepwet

„Section 31”

Vorige week publiceerden twee joernalisten hun bevindingen over „Section 31” van de Ierse omroepwet, die interviews met leden van de nationalistische Sinn Fein verbiedt.

Een boeiend debat.

VAN 18 tot 24 januari waren de Vlaamse Mia Doornaert en de Deen Hans Larsen, respectievelijk voorzitter en sekretaris van de Internationale Federatie van Journalisten (IFJ), op onderzoeksmis­sie in Ierland en Noord-Ierland. Vorige week publiceerden zij hun bevindingen.

Mia Doornaert: „Aan een interview op het kastje wordt nog steeds meer waarde gehecht dan aan een afgedrukt gesprek in een krant. Terecht?”

(foto B. Coecke)

Geen gesprek met terroristen

Het grote onderzoekspunt was „Section 31” van de omroepwet, dat rechtstreekse vraaggesprekken met leden van de Iers-nationalistische partij Sinn Fein en met andere „op de omverping van de staat gerichte organisaties” verbiedt. Leden van deze partij mogen niet alleen niet over politieke

Na enkele schitterende weken barstten over bijna heel West-Europa onweders los. In het buitenland vielen zelfs tientallen doden tengevolge van overstromingen en aardverschuivingen. In eigen land bleef het leed gelukkig „beperkt” tot woningen en voertuigen. Her en der bedraagt de schade niettemin vele miljoenen franken. (foto AFP)

tema's geïnterviewd worden, maar evenmin over om het even welk ander onderwerp: verkeersveiligheid, rozenteelt, de bescherming van het patrimonium of noem maar op!

Het argument om deze bijzondere censuur-maatregel te rechtvaardigen is dat rechtstreekse radio- en televisie-optredens deze „terroristen” alleen maar respectabeler maken. En dus ook populairder.

Op de toch wel voor de hand liggende vraag waarom dergelijke „gevaarlijke” personen wél een

legale politieke partij mogen vormen die meedingt in alle verkiezingen en nu ook in het parlement zetelt — Sinn Fein heeft immers haar politiek van de „lege stoel” opgegeven —, maar niet voor radio en tv mogen komen, geeft blijkens dit IFJ-rapport niemand een afdoend antwoord.

Absurde situaties

Tijdens de perskonferentie n.a.v. de publikatie van dit rapport, benadrukte Mia Doornaert drie punten.

Vooreerst onderstreepte zij dat officiële censuur wel degelijk ook in parlementaire democratieën bestaat, zelfs in West-Europa. „Section 31” illustreert voorts dat censuur altijd en overal — of het nu in de bezette gebieden, in socialistische landen of in Zuid-Afrika is — op absurde situaties uitloopt. In het geval van Ierland bv. kan een wetenschapsman die een wereldautoriteit is inzake kankerbestrijding daaromtrent niet door de omroep worden geïnterviewd als hij lid is van Sinn Fein. De situatie is nog absurder, wanneer je bedenkt dat de meeste leraren de BBC en de Ulsterse televisie kunnen beluisteren en bekijken, waarvoor deze beperking niet geldt.

Ten derde stelde de IFJ-voorzitter de meer algemene vraag of de invloed van de elektronische media inderdaad zoveel verder reikt dan deze van de geschreven pers. Kranten mogen immers wél Sinn Fein-aanhangers interviewen, maar radio- en televisie-gesprekken zouden deze mensen „te respectabel” maken.

Het is bekend dat politici in alle landen erg radio- en vooral tv-geil zijn. Over de invloed kan echter geredetwist worden. Hoeveel tv-kijkers zouden bv. het antwoord weten als je hen zou vragen welke personaliteiten in het tv-joernaal van twee dagen geleden aan het woord kwamen? Of wie het joernaal van gisteren gepresenteerd heeft?

Verstandig?

Ongetwijfeld een boeiend debat, waarop geen simpel en voor de hand liggend antwoord mogelijk is. „Section 31” toont echter nog maar eens aan hoe overal aan de omroepmedia een veel grotere invloed wordt toegeschreven dan aan de geschreven pers.

Bovenop de vraag of het uitsluiten van een bepaalde strekking toelaatbaar, dan wel verstandig is...

(pvdd)

Tralieekunst

HEKALO staat voor Hechtenis Kamp Lokeren. Hekalo was het Oost-vlaamse concentratiekamp voor zwarten in de repressie-tijd. Een aantal mensen die er zaten hebben jaren geleden, naar goedvlaamse gewoonte, een vriendenkring opgericht. Kwestie van mekaar nog eens te zien, samen een pint te drinken en een stukje te eten.

Pater Longinus die aalmoezenier was van het kamp (ja, de man leeft nog, stokoud, bijna blind maar nog steeds artistiek aktief, een graatmager paterke in een bruine franciskanenpij), pater Longinus heeft er destijds een aantal foto's gemaakt. In de besneeuwde kamp-hongerwinter 44/45: beelden van een Siberische goelag in pocketformaat. De Hekalo-vrienden bekijken op hun bijeenkomst de foto's en beginnen een eindeloze discussie over het feit of de Pros nu eigenlijk in barak 3 of in barak 14 zat. De Pros zelf kan het niet meer zeggen, die is gestorven in '82. Ons haar wordt wit, gelijk de sneeuw in het kamp, en we zijn alle jaren met een beetje minder.

De vriendenkring zorgt op zijn bijeenkomst telkens voor een tentoonstelling. Dingen, schilderijen, partituren of teksten die in Hekalo gemaakt, geschilderd, getoont of geschreven zijn. Het enige produkt waarover de mens in een hechteniskamp doorgaans de ruime beschikking heeft, is de tijd. Achteraf beschouwd en met de nodige afstand een luxeproduct. Wie niet gedood wil worden door de tijd, moet de tijd doden.

In alle takken van de kunst en de kunstambachten is er een aparte Vlaamse school van hechtelingen en celbewoners. Er is nogal wat geschreven en gewreven achter de tralies en prikkeldraad. Ook in Hekalo.

Juul Keppens zat er en Gies Cosyns en Door Boerewaard. En vele anderen wier namen nauwelijks te ontcijferen zijn op het vergeeld gelegenheidspapier.

Pater Longinus fotografeerde er de „pijkeklub”: de onvergeltelijke Amedee Verbruggen met een Bormskalotje op; Remi Pireys — de Pirre — en Gaston Keremans die in Hekalo het keeltoenijpend-mooie geuzenlied schreven: Heer: laat dit prinsenvolk...

De poëzie-albums, toppers van het kampeven, waarin de grote namen van de Vlaamse letter- en schilderkunst bijeengebracht zijn voor een unieke verzameling die vroeg of laat de bloemlezing van een kunstboek verdient.

Het werk van artiesten, die de kunst en het ambacht ontdekten tussen de prikkeldraad: beeldhouwen in soepbeenderen, houtsnijden met een binnengesmokkeld gillette (pater Longinus had een wijde kap met een grote zak) of met de fijngeslepen kant van een lepel.

Zoals de dichter al wist: de geest is vrij, ook achter de tralies!

Komen er nieuwe besparingen? Miljardendans is begonnen

Vorige week hebben we een overzicht gegeven van de problemen die zich tijdens de aangevatte begrotingsbesprekingen aandienen. Ondertussen heeft de begrotingsminister zijn begrotingsvoorstellen voor 1988 bekendgemaakt. Hieruit blijkt dat het spontaan tekort voor 1988, 434,3 miljard fr. of 8 % van het BNP zou bedragen wanneer geen rekening wordt gehouden met de 16 miljard kredietaanvragen waarover nog geen akkoord werd bereikt.

Om de magische 7 % van het BNP (1) te bereiken zou 44,4 miljard moeten bespaard worden en indien de betwiste 16 miljard niet worden aanvaard.

VERHOFSTADT gaat er in zijn nota van uit dat de begrotingscijfers van 1987 zullen gehaald worden, d.w.z. een beperking van het tekort tot 420 miljard.

Dit is een eerste zwak punt in de nota van de minister, want niemand behalve zichzelf gelooft dat dit cijfer kan bereikt worden. De redenen hiervoor hebben we reeds in vorige bijdragen uitvoerig behandeld. Elke overschrijding betekent immers een bijkomende besparing indien men het gestelde doel wil bereiken.

Knelpunten

Uit het overzicht van de uitgaven blijkt dat vooral de stijging van de interestlasten met 21 miljard fr., sociale voorzorg met 20 miljard fr. en de pensioenen met 14 miljard fr. zwaar doorwegen.

Ook voor de EG moet 5 miljard fr. meer worden voorzien, dat gebeurt door een verhoging van de afdracht van BTW-middelen van 1,4 tot 1,6 %.

De stijging van de *interestlast* is te wijten aan het zogenaamde sneeuwbal effect, d.w.z. dat de schuldaangroei sneller evolueert dan ons nationaal inkomen (= BNP). Uit een recente studie van de EG blijkt dat ons land veruit de hoogste interestlast draagt van gans de Gemeenschap. Deze last bedraagt zelfs meer dan het dubbele van het Europees gemiddelde (11 % van het BBP t.o.v. 4,4 % gemiddeld en slechts 3 % in D, 2,7 % in F en 4,2 % in GB). Deze interestlast spuit voort uit onze enorme staatsschuld die nu reeds opgelopen is tot 128 % van het BNP, wat tevens een Europees rekord betekent. 60 % van deze schuld kwam tot stand tijdens de voorbije 6 jaar, onder de verantwoordelijkheid van de huidige coalitie.

Vlamingen sparen...

De stijging in de sektor *sociale voorzorg* is te wijten aan de niet uitvoering van de besparingen die werden opgelegd in het St.-Annaplan inzake de klinische biologie, radiodiagnose, remgeld voor technische prestaties enz... Minister Dehaene deed dus zijn werk niet zoals de andere ministers. Ook de minister voor het franstalig onderwijs heeft voor 2 miljard bijkomende kredieten nodig.

Uit de interpellatie van volksvertegenwoordiger Jan Caudron is gebleken dat in Wallonië het dubbel wordt uitgegeven in sommige sectoren van de ziekteverzekering en uit vroegere studies weten we reeds dat er jaarlijks

een overdracht van middelen van Vlaanderen naar Wallonië plaatsvindt via de sociale zekerheid van minstens 25 miljard fr.

...Walen verteren

Ook in het onderwijs werden in Vlaanderen de besparingen kor-

rekt uitgevoerd en gingen duizenden arbeidsplaatsen verloren, maar in Wallonië gaat men gewoon verder ook na het ontslag van Damseaux. En de Vlaamse ministers, de eerste minister op kop, blijven zwijgen en laten begaan.

De toename van de uitgaven voor de pensioenen is vooral toe te schrijven aan de toename van het aantal gerechtigden uit overheidsdiensten: ambtenaren: + 7,8% (+ 3,2 miljard); militairen: + 3,1% (+ 1,5 miljard); onderwijs: + 4,3% (+ 2,2 miljard) en werknemers: + 2,6% (+ 6,4

miljard). Deze evolutie wijst er op dat de sektor pensioenen eveneens een explosieve evolutie kent. En dit niettegenstaande de geruststellende berichten die de wereld werden ingestuurd.

Welk tekort is aanvaardbaar?

Zonder bijkomende besparingen zullen de uitgaven in 1988 oplopen tot 1909,6 miljard fr. tegenover 1479,2 miljard fr. geraamde inkomsten of een tekort van 430,4 miljard fr. Hierbij moet men echter rekening houden met de 16 miljard die nog in betwisting zijn. Hiervan zijn niet minder dan 9,3 miljard voor *Landsverdediging*, zowel voor investeringen als voor werkingskredieten. Voor ons is elke verhoging voor Landsverdediging onaanvaardbaar.

De gevraagde verhoging voor *Ontwikkelingssamenwerking* met 3,1 miljard fr. om te komen tot 0,65 % van het BNP vond geen genade in de ogen van Verhofstadt, deze uitgaven lijken ons al meer verantwoord om eindelijk aan de lang beloofde 0,7 % van het BNP te komen.

De betwisting met *Verkeerswegen* over 1.115 miljoen fr. die moet bijgepast worden op de pensioenkas van de NMBS voor 1985, moet hoe dan ook betaald worden, rechtstreeks of onrechtstreeks. Komt deze nu niet in de begrotingscijfers dan zal dit later toch moeten geregeld worden. Voor Vlaanderen is de gevraagde meeruitgave door *Volksgezondheid* van 972 miljoen fr. voor het spaarbanken van Kluzen van zeer groot belang. Verder worden door diverse departementen nog uitgaven voorzien van minder belangrijke omvang.

Wanneer we het geheel overzichten lijkt het ons echter onvermijdelijk dat sommige uitgaven toch zullen toegepast worden zodat de cijfers gewijzigd worden ofwel behouden blijven en fictieve besparingen worden voorzien.

Maar Verhofstadt wil het tekort terugbrengen tot 7,1 % van het BNP, wat betekent dat er voor meer dan 44 miljard fr. besparingen moeten doorgevoerd worden. Hoe, waar en op welke manier staat *niet* in deze nota.

Zoals we vorige week reeds schreven zijn de andere regeringspartijen niet geneigd Verhofstadt te volgen. Wellicht komt hierover een kompromis tot stand waarbij bijvoorbeeld 20 miljard besparingen zullen worden voorzien. De grote vraag blijft: Waar?

Niet op Onderwijs of de Sociale Zekerheid zegt de CVP, niet op de overheidsinvesteringen zeggen PSC en PRL. De gezagsdepartementen, Economische Zaken, Middenstand en Volksgezondheid hebben al minder uitgaven toegewezen gekregen dan in 1987 en zullen dus ook niet geneigd zijn nog bijkomende besparingen te aanvaarden.

Waar, wat en wie blijven er dan nog over?

André Geens

Gej*

Onder een „schuilnaam” Belastingsverlaging?

Terwijl men het tijdens de begrotingsbespreking ook wil hebben over de belastingsverlaging, kan men in dezelfde adem toch geen lasten verhogen? Dat dacht U maar!

DE nota-Verhofstadt maakt onrechtstreeks duidelijk dat de solidariteitsbijdrage (opbrengst 5,3 miljard fr.) voor 1988 opnieuw zal bevestigd worden, net zoals de *bijzondere bijdrage* voor de sociale zekerheid (opbrengst 3,3 miljard fr.)

Bijgaande tabel geeft een overzicht van de opbrengst van de belangrijkste inlevingsmaatregelen voor 1988 die niet de naam van belastingen dragen maar voor de burger precies op hetzelfde neerkomen.

In de tabel werd geen rekening gehouden met de afhoudingen van de *kinderbijslagen* en andere beperktere maatregelen. Hieruit blijkt dat wanneer men later eventueel zou spreken van een belastingsverlaging met 100 miljard, de staat enkel teruggeeft wat zij langs een andere weg reeds

MAATREGEL	OPBRENGST
Loonmatiging	82.000 miljoen
Solidariteitsbijdragen	5.300 miljoen
Bijzondere bijdrage soc. zekerheid	3.300 miljoen
Matigingsbijdrage zelfstandigen	8.000 miljoen
Totaal	98.000 miljoen

op verdoken wijze had ontnomen!

Geen visie

Ook van dit regeringskloof moeten dus geen beleidsopties met toekomstvisie verwacht worden, ook nu zullen de boekhouders hun gading wel vinden in juiste of vervalste cijfers. De echte problemen zoals de *demografische* ontwikkelingen, de *ekologische* verwoeding, de *marginalisering* van de *zwaksten* in onze samenleving, de *noodzakelijke onderwijsvernieuwing* zijn nog niet op *inmiddellijk*. Een aangepast *industriële* politiek gericht op *productievernieuwing* en de *korrekte uitvoering* van de *staats Hervorming* van 1980 alsmede de *gelijke* behandeling van Vlamingen en Walen inzake lasten en lusten zullen ook na dit kloof geen aandacht hebben gekregen van de regering. (A.G.)

(1) BNP (Bruto Nationaal Produkt): wat we met z'n allen samen in dit land verdienen.

WET

STRAAT

Ook de Senaat met reces:

„Nog driemaal kraaide Waalse haan voor CVP en PVV”

Met 11 juli mocht gejuicht worden. Bij alle andere partijen had een mentale rijping in de richting van de VU plaats gevonden. Harder dan ooit tevoren en alom weerklonken de Vlaamse eisen.

Helaas, tussen woord en daad... Tijdens de laatste senaatszittingen dienden zich drie kommunautair geladen dossiers aan: een motie over Voeren, het Wegenfonds en de wet op de Brussels agglomeratie. Tot driemaal toe haalden CVP en PVV bakzeil. Individuele deserties uitten het ongenoegen, maar ik blok werd ja gezegd tegen de streken van Michel, Olivier, de Donnea en dus Martens-VI.

Is het niet bangelijk dat fractievoorzitter *Gijs van de CVP*, net voor de stemming over de Voeren-motie, durfde verklaren: „Ons vertrouwen in de regering impliceert dat de regering de wet toepast en de arresten doet uitvoeren; we hebben vandaag geen reden om hieraan te twijfelen.”?

Heel anders klonk zijn partijgenoot *Diden*: „De wettigheid bestaat nu nog niet... Daarom kan ik voorlopig mijn vertrouwen aan minister *Michel* niet geven.” Deze Limburgse CVP'er met de hete adem van zijn kiezers in de nek, stond evenwel alleen. „De Vlaamse meerderheid wordt volledig medeplichtig bij het bestendigen van de onwettelijkheid in Voeren”, aldus een erg emotionele *Walter Luyten* vol onbegrip voor deze lafheid van CVP en PVV.

De-regionalisering

Kortom, de gewone motie haalde het. Er werd overgegaan tot de orde van de dag: het Wegenfonds.

Een uitstel van behandeling moest het afleggen. CVP'er *De Bondt* moest inbinden. Het uur der waarheid was onontwikkbaar. Zijn kollega *de Seranno* was zo duidelijk — „Deze wijziging aan het Wegenfonds houdt een de-regionalisering in.” — dat onze *Oswald Van Ooteghem* slechts moest bevestigen. Hij voegde er wel de hoop aan toe, dat de VU-houding steun zou vinden bij alle CVP'ers en leden van de Vlaamse regering. Maar deze zwegen, althans voor de stemming, in alle talen.

De stemming verliep dan ook rimpelloos. Een meerderheid van

ja. Tegenstemmen vanwege VU, SP en enkele CVP'ers zoals *De Bondt* en *De Seranno*. Onthoudingen vanwege PS en de leden van de Vlaamse regering.

Waarna Vlaanderen eerste minister het nodig vond een ellenlange „stemverklaring” af te leggen. Eerder een „verontschuldiging van stemming” zei *Walter*

Luyten, want nooit ofte nooit heeft de Vlaamse regering écht gewicht in de schaal willen leggen. Voorzitter *Van Grembergen* maakte terecht de bedenking: „Deze stemming en de stemverklaring erna hebben de grootste dubbelzinnigheid teweeggebracht inzake politieke verantwoordelijkheid.” Evenmin spaar-

de hij de Waalse socialisten: „In ruil voor enkele centen is de PS bereid de regering in stand te houden.”

Kapitulatiepiste

Een derde maal kraaide de Waalse haan voor CVP en PVV op zaterdag, bij de stemmingen oer de wetswijzigingen van de Brusselse agglomeratie. Reeds bij de algemene bespreking gingen *Guido Van In* en *Jef Valkeniers* er zwaar tegen aan. Een onwezenlijke bespreking overigens. Geen iota van het ontwerp mocht gewijzigd. Dat ondervond *De Bondt*, die samen met *Van In* binnen de agglomeratie de pariteit opeiste. Het amendement werd verworpen, ook door de CVP. Liever dan nog eens te moeten te-

De strijd van *Guido Van In* en zijn kollega's voor rechtmatige Vlaamse eisen inzake Brussel, Voeren en federalisering vond geen gehoor bij CVP en PVV.

Onverantwoord

EIGENAARDIG toch, het lot dat een paar voorstellen van resolutie onderging in de senaat. Bondig samengevat beoogden zij uitstel van de beslissing over de achtste kerncentrale en opmaak van een uitrustingsplan van de elektriciteitssector voor 1987-1997.

Het eerste voorstel dateert van zowat een jaar geleden, naar aanleiding van de ramp te Tsjernobyl. Het parlementair debat hierover, voor te bereiden door een informatiekommissie, diende afgewacht alvorens verdere nucleaire stappen te zetten. Een visie die overigens strookte met deze van minister *Maystadt*.

In de Economiekommissie gebeurden evenwel rare dingen. Ging bij de „elektriciens” misschien een alarmbel? Feit is dat het voorstel zwaar werd geamendeerd en, wat meer is: de geamendeerde tekst werd tot nieuw voorstel van resolutie gebombardeerd!

Een forcering van de procedure om de achtste centrale

niet te lang uit te stellen? De regering wordt nu in ieder geval gedwongen tot het nemen van een beslissing, zodra het verslag van de Tsjernobyl-kommissie klaar is. En dit moet voor eind november. „Onder druk van de lobbying”, aldus *André Geens*, „is het de senaat die de regering

Nutteloos riep *André Geens* op, om het probleem van kernenergie onafhankelijk en vanuit andere dan economische argumenten te benaderen.

verplicht de N8-knoop door te hakken”.

Het tweede voorstel werd uiteindelijk „een aktualisering van het uitrustingsplan van de elektriciteitssector 1985-95”. Haast ongelooflijk. Alsof er sedert dit plan niets gebeurde met dollar, olieprijs, bouw-prijs van centrales, elektriciteitsgebruik, Tsjernobyl enz. Een nieuw en overigens jaarlijks te aktualiseren plan is gewoon een must. Met een aanpassing redt men het niet.

Het debat over kernenergie heeft immers een totaal andere dimensie gekregen. *André Geens*: „Totnogtoe werden uitsluitend economische argumenten gehanteerd. Al te weinig werd rekening gehouden met het feit dat onvoldoende zekerheid bestaat over de verwerking van nucleair afval, over de veiligheidsnormen en over de gevolgen van kernenergie op langere termijn.”

Maar deze geest gekoppeld aan onafhankelijkheid sierde de senaatsmeerderheid niet. Een onverantwoorde erfenis wordt nagelaten...

genstemmen, verliet de CVP'er ontgoocheld de zaal.

Ten gronde smeekte onze Brugse senator bijna: „Het principiële standpunt van de VU dat door minister *Dehaene* niet wordt tegengesproken, heeft betrekking op een stukje condominium in het hoofdstedelijk gebied. De Nederlandstaligen en de Franstaligen moeten op een gelijke manier kunnen participeren aan de uitbouw van de hoofdstad.” *Jef Valkeniers* van zijn kant gewaagde van een kapitulatiepiste: „die destijds werd ingevoerd als tegensprestatie voor de pariteit in de centrale regering.”

Zaterdagavond, omstreeks 21u. viel het doek. Het voorstel vond genade bij CVP en PVV.

Vanuit Vlaams oogpunt eindigde de senaat dan ook in neder. Drie principiële Vlaamse eisen werden verloochend: Brussel, Voeren en de door te zetten federalisering. De Hoge Vergadering ware beter samen met de Kamer op reces gegaan. Of moeten we zeggen: CVP en PVV hadden beter hun 11 juli-verklaringen ingeslikt!

Ook daarom splitsing Onderwijs

Vlaams geld voor Duitse franskiljons?

Maandag 15 juli l.l. ontving eerste-minister Martens, geflankeerd door zijn ministers van Onderwijs Coens (N) en Duquesne (F), een afvaardiging van de Duitstalige Gemeenschap.

Onderwerp van het onderhoud was het onderwijs in België's officieel Duits taalgebied.

DE scholen van het Duitse gebied horen organisatorisch thuis in het Waalse net. Is het daarom dat men er in het lager onderwijs vanaf het eerste jaar Frans leert? Moét dat van de Walen of willen die gewillige Duitsers dit zelf?

Ongerieflijk

Om het in (Frans) België ver te brengen moeten ze allicht goed Frans kennen. Waren ze niet bij België aangehecht, dat ware zoveel Frans niet nodig. In *Monschau* en *Aken* stellen ze het goed zonder Frans. Bijkomende lessen vergen bijkomend geld. Voor de ongerieflijke toestand, waarin België (lees: Wallonië) hen gebracht heeft, moeten ze dus nog zelf opdraaien. Tot nu toe betaalt de *Rat der Deutschsprachigen Gemeinschaft* zijn eigen onderwerping. Daar willen ze wel verandering zien in komen.

Zij vinden dat België de *verbeulemansing* van zijn Duitsers voortaan zelf zou moeten helpen betalen. Een bijkomend argument putten de heren *Duitstaligen* uit de volgende kromme redenering: Omdat België geen Duitstalige universiteit heeft, moeten de kandidaat-studenten extra goed Frans leren. De extra-kosten die dit meebrengt moeten (mede) door België betaald worden. Zij ontlopen de vraag, waarom die Duitse studenten per sé naar *Waalse* universiteiten moeten gaan? Ware het niet eenvoudiger hen naar *Aken* of *Keulen* te laten gaan en hun diploma in België te erkennen?

Jorissen

Wetsvoorstellen in die zin werden reeds door wijlen VU-senator *Jorissen* ingediend. Doch steeds afgewezen. Afgewezen door Walen onder beate onverschilligheid van Vlaamse kleurpolitici. Men zou dat wel regelen op Europees vlak. Twintig jaar later staan we nog nergens. Trouwens, waarom op Europa wachten? Zwitserland en Oostenrijk hebben dergelijke akkoorden met Italië. Tussen België en Duitsland kan dat niet. Daar moet elk geval individueel onderzoek worden tijdens een lange kruisweg. De verfransing van het aangehechte Duitse gebied is blijkbaar nog steeds een even onwrikbaar als onuitgesproken doel van de Waalse politiek.

Waarom echter zouden de Vlamingen daar moeten voor betalen?

Niet onze zaak!

Men late de Belgische Duitsers aan Duitse universiteiten studeren. En zo lang ze aan franstalige Belgische studeren, dat de *Walen* er in hun zak voor tasten! Beken de *duitstalige* politici immers zelf niet dat ze alleen de franstalige universiteiten bedoelen, aangezien er extra *Frans* moet voor geleerd? Wat hebben wij daar mee te maken?

Wat het lager en sekundair onderwijs betreft, daar ligt de oplossing — ook voor Vlamingen en Walen trouwens — alleen in het toewijzen van het onderwijs aan de Gemeenschappen. Dan kan de Duitse gemeenschap zelf uitmaken hoeveel geld ze wil besteden aan bijkomend Frans onderwijs.

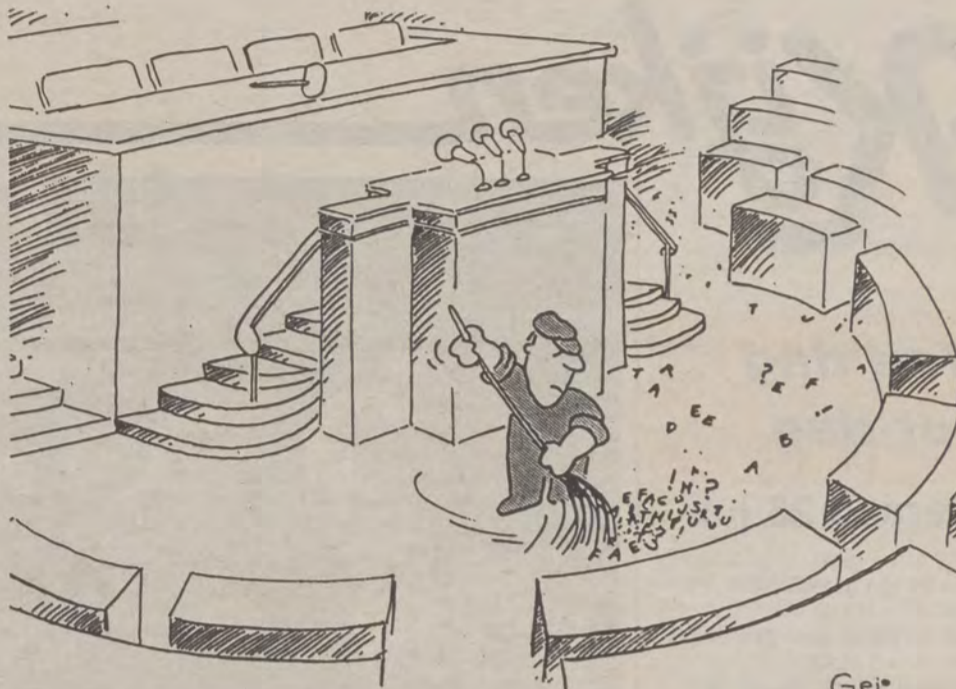
Splitsing!
Zolang echter het onderwijs in België *unitair* blijft, is het in het belang van Vlaanderen — dat er 60 % van betaalt — niet financieel een politiek medeplichtige te worden aan verfransing van Duitsers.

Het zal zaak zijn, de onderwijsbegroting voor 1988 met het oog hierop goed in de gaten te houden.

De Waalse houding is *imperialistisch* en *zelfbewust*. De Vlaam-

se is *kleingeestig* en *onbewust*. De Duitse is *onderworpen* en, na nog geen zeventig jaren, reeds door het bestaan van een staatsgrens in haar bewustzijn *verengd*. Althans die van hun officiële woordvoerders. Wanneer vernemen we nog eens de stem van de blijkbaar braaf geworden *Partei der Deutschsprachigen Belgier*?

Karel Jansegers

Weg met konsolidatiepil

Op 25 september '86 werd de tijdelijke matigingsbijdrage opgelegd aan zelfstandigen omgevormd tot een konsolidatiebijdrage met een definitief karakter.

Aldus doorprikte Martens-VI de fiskale etterbuil waaronder de zelfstandigen reeds jaren gebukt gaan.

DOOR hun ondeskundige ingreep lieten de gevormde heelmeeesters evenwel stinkende wonden na. Geen wonder dat de zelfstandigen de konsolidatiebijdrage omschrijven als „aderlating” en „oplichting”.

De cynici onder ons zullen opmerken: „Daar zijn ze weer, de geboren zwartkijkers. Alsof de opeenvolgende inleveringen enkel de zelfstandigen hebben getroffen!”.

Oktaaf Meyntjens

Wie de realiteit onder ogen neemt, komt snel tot het besluit dat er voor de konsolidatiebijdrage geen enkele sociale of economische motivering aanwijsbaar is.

De bijdrage is de zoveelste ziekelijke hersenkronkel van de besparingsmanie van Martens-VI. De regering verdedigt de invoering ervan met het argument van de gelijkschakeling tussen zelfstandigen en loontrekkenden op het vlak van de inlevering. Maar waar blijft de gelijkschakeling inzake pensioenregeling, ziekte- en invaliditeitsvoorzieningen en kinderbijslag? Wie over gelijkschakeling spreekt, moet de lijn durven doortrekken. Nu wordt het argument misbruikt.

De regering mocht ondertussen overigens weten dat je geen appels met citroenen vergelijkt. Bij loontrekkenden en zelfstandigen verloopt de inkomensvorming totaal verschillend. Terwijl het inkomen van loontrekkenden kontraktueel is vastgelegd, is dit van zelfstandigen afhankelijk van concurrentie, koopkracht, vraag en aanbod. Het is dus haast onmogelijk op dit wispelturig inkomen een rechtvaardig inleve-

ringspercentage vast te pinnen. De regering maakte er zich vanaf door de inlevering afhankelijk te maken van de inkomensstijging t.o.v. een lukraak gekozen referentiejaar. In feite betekent dit een fiskale bestraffing van arbeid en prestatie. Bovendien werkt het een onrechtvaardige fiskale diskriminatie in de hand. Zo is het bvb. voor jonge beginnende zelfstandigen een harde dobber. Bij stijging van hun omzet worden zij eens zo hard getroffen.

En laat ons nog eens vergelijken met loontrekkenden. Bij de jongste loonakkoorden is er sprake van een zgn. „inhaalbeweging”, die het effect van de inle-

vering geheel of gedeeltelijk compenseert. Met een geraffineerd stelsel van voordelen in natura wordt het effect van de inleveringsoperatie tenslotte volledig geminimaliseerd.

Ons besluit is duidelijk. De zelfstandigen wensen een gezonde onderneming uit te bouwen en vragen de overheid dat zij hiertoe een gezond ondernemings- en investeringsklimaat schept. De konsolidatiebijdrage druist tegen deze bekommernis in. Daarom pleit de VU voor de afschaffing ervan.

Oktaaf Meyntjens, VU-senator

OPI
NIE

Kijken

**Van dag
tot dag**

Zaterdag 25 juli

- BRT 1 - 16.00
- Tarzan en zijn gezellin, film
- BRT 1 - 18.00
- Tik tak en Plons, voor de kleintjes
- BRT 1 - 18.10
- De jonge Sherlock, jeugdserie
- BRT 1 - 18.35
- Tour '87, samenvatting
- BRT 1 - 19.05
- Boeketje Vlaanderen, toeristisch magazine
- BRT 1 - 20.25
- Harem, tweedelige TV-film
- BRT 1 - 21.55
- Sport op zaterdag
- BRT 1 - 22.10
- Harem, tweede deel
- BRT 2 - 16.00
- Ronde van Frankrijk, Dijon-Dijon
- Ned. 1 - 15.00
- De zon tegemoet, Westduitse serie
- Ned. 1 - 15.50
- Natuur in eigen land, natuurserie
- Ned. 1 - 17.00
- En ik ben Christian Hahn, jeugd-serie
- Ned. 1 - 17.45
- De Franse piraat, film
- Ned. 1 - 20.28
- Matlock, misdaadserie
- Ned. 1 - 21.50
- Daar heb je hem weer!, komische reeks
- Ned. 1 - 23.05
- Het Ray Bradbury Theater, reeks korte spannende verhalen
- Ned. 2 - 20.00
- De dag waarop de paus gekidnap werd, blijspel
- Ned. 2 - 22.45
- Tatort, krimiserie

Zondag 26 juni

- BRT 1 - 15.30
- Ronde van Frankrijk, Créteil-Parijs
- BRT 1 - 17.00
- Ons eigen zonnestelsel, dok.
- BRT 1 - 18.00
- Tik tak en Prikballon, voor de kleuters
- BRT 1 - 18.20
- Op zoek naar koele grond, dok. serie
- BRT 1 - 19.10
- Zonen en dochters, serie
- BRT 1 - 20.35
- Tarzan, de aapmens; film
- BRT 1 - 22.20
- Meester-fotografen, Ansel Adams
- Ned. 1 - 15.30
- De terugkeer van de „Antelope”, serie
- Ned. 1 - 15.55
- Avonturen op een stoomboot, jeugdfilm
- Ned. 1 - 17.35
- Gummiberen, tekenfilmserie
- Ned. 1 - 18.00
- De citadel, serie
- Ned. 1 - 19.05
- De Carsons, serie
- Ned. 1 - 19.50
- De avonturen van Bullwhip Griffin, film

Sylvia Holstijn en Liz Snoyink bouwen een zeer vreemde relatie op in „Crime de la crime”. Maandag 27 juni op Ned. 2.

- Ned. 1 - 21.40
- Murder she wrote, serie
- Ned. 1 - 22.35
- St. Elsewhere, serie
- Ned. 2 - 18.45
- Sesamstraat, voor de kleintjes
- Ned. 2 - 20.10
- Monty Python's Flying Circus, serie
- Ned. 2 - 21.33
- De Pravda, dok.
- Ned. 2 - 22.03
- Acceptable levels, film

Maandag 27 juli

- BRT 1 - 16.00
- Butch Cassidy en de Kid, film
- BRT 1 - 18.00
- Tik tak en Plons, voor de kleintjes
- BRT 1 - 18.10
- Avonturenbaai, jeugdserie
- BRT 1 - 18.35
- Kameleon, doe-programma voor kinderen
- BRT 1 - 19.05
- Konijntje Langoor, tekenfilm
- BRT 1 - 19.10
- Flamenco om kwart over vijf, dok.
- BRT 1 - 20.10
- De erfenis van de Guldenburgs,
- BRT 1 - 20.55
- De planeet aarde, dok.
- BRT 1 - 21.50
- Extra-time, sportmagazine
- Ned. 1 - 15.00
- Film van Ome Willem, voor de kleintjes
- Ned. 1 - 15.23
- De bende van hiernaast, film
- Ned. 1 - 17.48
- De tovenaars van Oz, tekenfilmserie
- Ned. 1 - 19.00
- De baas in huis?, komische reeks
- Ned. 1 - 20.28
- De vliegende dokters, serie
- Ned. 1 - 22.37
- Golden girls, serie
- Ned. 1 - 23.02
- Bergerac, politiserie
- Ned. 2 - 18.30
- Sesamstraat, voor de kleintjes
- Ned. 2 - 19.27
- Wild Rovers, film
- Ned. 2 - 21.15
- Marco Bakker in Italië, muzikale reis
- Ned. 2 - 21.50
- Crime de la crime, Ned. film

Dinsdag 28 juli

- BRT 1 - 16.00
- The Muppet Movie, film
- BRT 1 - 18.00
- Tik tak en Plons
- BRT 1 - 18.10
- Jacobus en Corneel, kinderserie
- BRT 1 - 18.25
- Soldaat en ik, jeugdserie
- BRT 1 - 18.55
- Onbekende wereld, dok.
- BRT 1 - 19.17
- Zonen en dochters, serie
- BRT 1 - 20.20
- Mike, praatshow
- BRT 1 - 22.15
- De koele krijger, spionageserie
- Ned. 1 - 19.00
- Johan & Pierewiet, tekenfilmserie
- Ned. 1 - 23.05
- Tussen kunst en kitsch, kunst en antiek
- Ned. 2 - 18.30
- Sesamstraat, voor de kleintjes
- Ned. 2 - 20.00
- Berlijn 750 jaar, info
- Ned. 2 - 21.30
- Television, dok. over de geschiedenis van de TV.

Woensdag 29 juli

- BRT 1 - 16.00
- Min of meer, film
- BRT 1 - 18.00
- Tik tak en Plons, voor de kleintjes
- BRT 1 - 18.10
- Nils Holgersson, animatieserie
- BRT 1 - 18.35
- De terugkeer van de „Antelope”, jeugdserie
- BRT 1 - 19.05
- Comedy Capers, kort komisch filmpje
- BRT 1 - 19.15
- Marjolein Bastin, info
- BRT 1 - 20.15
- Fawly Towers, komische reeks
- BRT 1 - 20.40
- Goede zaken, TV-komedie
- BRT 1 - 22.20
- 25 jaar Openbaar Kunstbezit Vlaanderen, overzicht
- Ned. 1 - 15.10
- Ghostbusters, tekenfilmserie

- Ned. 1 - 16.40
- Only one earth, milieu-info
- Ned. 1 - 17.05
- Family Ties, komische reeks
- Ned. 1 - 18.15
- Starky en Hutch, politiserie
- Ned. 1 - 19.00
- Countdown classics, eigentijds muziekprog.
- Ned. 1 - 20.33
- The master, serie
- Ned. 1 - 22.02
- The world according to garp, film
- Ned. 2 - 17.00
- De Charlie Brown & Snoopy show, strip
- Ned. 2 - 18.30
- Sesamstraat, voor de kleintjes
- Ned. 2 - 20.20
- Avondvoorstelling: onder de le- den, tv-prod. op basis van gelijknamig toneelstuk
- Ned. 2 - 21.20
- Piano-masterclass Gyorgy Sebok

Donderdag 30 juli

- BRT 1 - 16.00
- De ooggetuige, film
- BRT 1 - 18.00
- Tik tak en Plons, voor de kleintjes
- BRT 1 - 18.10
- Fame, serie
- BRT 1 - 19.15
- Zonen en dochters, serie
- BRT 1 - 20.20
- Matlock, serie
- BRT 1 - 21.15
- Panorama, aktualiteit
- BRT 1 - 22.00
- Dallas, serie
- Ned. 1 - 15.30
- Westbrook hospital, ziekenhuis-serie
- Ned. 1 - 15.55
- Gestrand in het zand, jeugdserie
- Ned. 1 - 19.00
- Vancouver diepzee-aquarium, jeugdserie
- Ned. 1 - 20.28
- Noorwegen, natuurfilm
- Ned. 1 - 21.45
- Zingen met Arie Pronk, reeks muzi- kale prog.
- Ned. 2 - 18.30
- Sesamstraat, voor de kleintjes
- Ned. 2 - 19.12
- Rio Bravo, film
- Ned. 2 - 21.30
- De Amerikaanse eeuw, serie

Vrijdag 31 juli

- BRT 1 - 16.00
- Het donkere kristal, film
- BRT 1 - 18.00
- Tik tak en Plons, voor de kleintjes
- BRT 1 - 18.10
- De tovenaars van Oz, tekenfilmserie
- BRT 1 - 18.30
- Vrouwtje Teelepel, tekenfilmserie
- BRT 1 - 18.50
- Onbekende wereld, dok.
- BRT 1 - 20.20
- De sheriff bijt in het zand, film
- BRT 1 - 21.45
- Filmspot: Ingmar Bergman; dok.
- Ned. 1 - 15.30
- RVU: Ruzie!, dok.
- Ned. 1 - 16.00
- Hollandse meiden, T-film
- Ned. 1 - 22.40
- Een kerkhof zonder kruisen, film
- Ned. 2 - 18.30
- Sesamstraat, voor de kleintjes
- Ned. 2 - 20.29
- Asfalt jungle, film
- Ned. 2 - 22.45
- Het regiem van de letter, dok.

**Een film
per dag**

Zaterdag 25 juli

Tarzan And His Mate

Jane heeft Tarzan als levensgezel verkozen boven de dappere Harry Holt en woont nu gelukkig en vredig in het oerwoud. Maar Harry geeft de moed niet op en organiseert een expeditie om Jane terug te brengen naar de beschaafde wereld. Amerik. film uit 1934 met Johnny Weissmuller en Maureen O'Sullivan (BRT 1, om 16u.)

Zondag 26 juli

Tarzan, The Ape Man

Jane heeft in deze Tarzan-film van John Derek uit 1981 totaal andere allures. Nadat haar moeder is overleden besluit zij op zoek te gaan naar haar vader, die in Afrika het legendarische olifantenkerkhof zoekt. Met Bo Derek, Richard Harris en Miles O'Keefe. (BRT 1, om 20u.35)

Maandag 27 juli

Crime de la Crime

Ned. film uit 1986 met o.a. Sylvia Holstijn, Lize Snoyink, Gerard Thoolen, e.a. De 31-jarige callgirl Katja en het 19-jarige punkmeisje Psychia bouwen een hechte vriendschap op, maar die blijkt uitzichtloos... (Ned. 2, om 21u.50)

Dinsdag 28 juli

The Muppet Movie

Amerik. film uit 1979 met de poppen van Jim Henson. Kermit de kikker wil carrière maken in Hollywood en ontmoet er tal van sterren. Met o.a. James Coburn, Orson Welles en Telly Savalas. (BRT 1, om 16u.)

Woensdag 29 juli

Min of Meer

Komische Vlaamse film uit 1955 met o.a. Charel Janssens, Bruno Schevernels en Yvonne Lex. De pastoor en de burgemeester van het dorpje Kontraregem maken voortdurend ruzie. Het konflikt bereikt een hoogtepunt wanneer Frans, een weduwnaar, met het kind van zijn schoonzuster wordt opgezadeld. De pastoor eist immers dat hij hertrouwt... (BRT 1, om 16u.)

Donderdag 30 juli

Rio Bravo

De sheriff van Rio Bravo heeft het moeilijk om de orde te handhaven sinds zijn adjunkt wegens een mislukte liefdesaffaire aan de drank geraakte. Amerik. western uit 1959 met o.a. John Wayne, Dean Martin en Angie Dickinson. (Ned. 2, om 19u.12)

Vrijdag 31 juli

Smokey Bites The Dust

Amerik. avonturenfilm uit 1981. Peggy Sue Turner, de dochter van de sheriff van Cico Country, wordt geschaakt door twee studenten. Heel het dorp staat in rep en roer... (BRT 1, om 20u.20)

door-de-weeks

Huislijst

Als ge op den boer woont lopen de beesten zo bij je binnen en buiten. Ongevraagd staan ze op de drempel van je huis of zitten als nieuwsgierige kinderen op de vensterbank. Het eerste kwartier doe je alsof je neus bloedt maar je bent er aan voor de moeite, want de beesten hebben geduld.

Na wat onhandig krommenas spelen, ga je door de knieën en schuif je het raam naar boven of draai je de deur open. En zit daar een kat, een hond, een eend, een kraai, een lijster. Of zomaar een haan, maar die was er dan wel neergezet door sjagrijnige burens die met de Vlaamse leeuw de draak steken.

Hoe komen zo'n beestjes bij de mensen terecht? Ik zoek er bestendig verklaringen voor.

Het godganse voorjaar doolde door de velden een jonge hond. Boeren meldden hem regelmatig, telkens kon het beest hen ontsnappen.

Op een keer verraste een boer hem en wist een nauwkeurige beschrijving te geven. Het bleek een pracht van een Mechelse schaper te zijn, de oren recht op, een pluimstaart, hoge poten, spitse neus en van een zachtbruine kleur.

Ark van Noë

De wilde, zoals de mensen hem gingen noemen, rende als een hazewind, hapte lenig naar de vlieders, was de vogels te vlug af en konijntjes renden voor het leven.

De wilde reed in het dorp over de tongen, men had er ei zo na een weerwolf van gemaakt; zeker toen hij 's nachts de vuilniszakken openprutste op zoek naar eten. Plots sloot de wilde vriendschap met de boxer van een gebuur en huppelde mee naar huis. Sindsdien komt hij ook bij ons langs, wij noemen hem Zondernaam en een koekje is spek voor zijn bek. „Dag wilde”, zeg ik dan en hij schudt zijn pluimstaart.

Zaterdag zat er dan plots een vreemde kat in de tuinzetel. Mijn vrouw, die het beest had opgemerkt, waarschuwde ons: „Kijk er niet naar om, ze zal vanzelf weglopen”. Maar dat bleek ijdele hoop. Het beest, pikzwart met een witte bief, bleef rustig zitten. Wat later kwam ze haar hoog drachtige buik voor het vensterraam etaleren.

Mijn dochter noemde haar 't Moederke en schoof een schoteltje melk naar buiten. Voor Moederke een reden om nooit meer weg te lopen.

Het mussenechtpaar dat zich sedert weken geïnstalleerd heeft in een dakhoekje aan het tuinhuisje volgde het tafereel met misprijzen.

„Bah, een kat”, moet het wel gedacht hebben.

Op het tuinhok heeft een raaf zijn stek gevonden, vandaar zweeft de vogel als een zwarte geranium naar de kerselaar.

En dan is er nog de mol die niet alleen het grasperk vol heuvels strooit maar ook in de moestuin ondergrondse rondjes rijdt.

Eigenlijk werkt die geniepiggaard mij vreselijk op de klieren en zou ik hem het liefst tussen de kaken van een mollenijzer willen kraken. Maar ge weet hoe een mens is...

En dan zijn er nog de spinners, de puiten, de lieveheersbeestjes, de wilde eenden en de goudvis. Maar ik heb niet de indruk dat die zich een fluit aantrekt van dit hele gebeuren.

„Gij zijt gij goed zot dat gij u die vreemde beesten zo allemaal aantrekt”, lacht een bezoeker wel eens.

„Had Noë zich geen ark gebouwd, ze waren er misschien allemaal niet meer geweest”, ekskuseer ik mij dan.

Maar eigenlijk is het een verontschuldiging tegenover de beesten...

Proeven

Nu velen van ons toch lieflijk of in gedachten in Zuid-Europese streken vertoeven, kunnen we het misschien over het lekkers daar hebben. Niet over de echte culinaire hoogtenpunten dan, maar eerder over die kleinigheden die wel geen maaltijd vormen, maar overal voordelig verkrijgbaar zijn en ideaal tegen de zgz. „kleine honger”.

BEGINNEN we met de Spaanse tapas, eetlustopwekkende, koude of warme hapjes die bij een glas sherry vóór de maaltijd genuttigd worden, of in bars en café's bij een of meerdere glaasjes lokale wijn als tussendoortje. Je kiest dan meteen uit een veelheid van kleine schaaltes met gevulde olijven, gemarineerde kapernoeliën, plakjes knoflookworst (chorizo), gebakken mosselen (mejillones), geroosterde garnalen (gamba), gefrituurde in reepjes gesneden inktvis (calamares fritos), diverse slaatjes, ansjovisjes, gegrilleerde kleine sardijnen en ga zomaar door. De Spanjaarden zelf zijn er dol op, dus 't is lekker.

In de Provence moet je beslist de regionale tapenade proeven. Doorgaans wordt die als koud voorgerecht gegeten, maar is op 'n terrasje ook heerlijk bij een frisse, droge rosé (bv. Tavel), een Pernod of oor wie van nog sterker houdt bij een koele marc uit de streek. De tapenade bestaat uit

fijngestampte zwarte olijven met ansjovisfilets, kappertjes, olijfolie, citroensap en peper uit de molen. Het smaakt zalig op een krokant stukje vers stokbrood.

In Griekenland kan een mezé, al naargelang de omvang en het aantal gebruikte ingrediënten een gratis aangeboden borrelhapje zijn bij de ouzo, een voorgerecht of een hele maaltijd, waarbij je dan best wat spotgoedkope retsina drinkt (fris van 't vat opgediend in roodkoperen schenkkantjes). De samenstelling van de mezé hangt helemaal af van wat de baas in voorraad heeft, maar altijd ligt er wel een en ander van het volgende bij: Keftedes (gehaktballetjes), tzatziki (komkommersalade in yoghurt), olijven, 'n lapje geroosterd lamsvlees, tamarasalata (bereid van viskuit), 'n kleine spies (souvlakia), feta (geitekaas). Wie niet an de wat terpenachtige smaak van de retsinawijn houdt, vraagt gewoon een clemestika, wit of rood.

Meespelen (186)

Amper één trouwe puzzelaar vond de korrekte oplossing van onze 184ste uitgave. Het gedicht „Voor mijn ouders” van Shrinivasi werd herkend door Jan van Dooren uit Sint-Martens-Latem. Proficiat!

HIJ wint daarmee een zomers boekenpakketje.

Wij blijven onstuitbaar doorgaan. Hieronder leest U enkele verzen uit een min of meer gekend gedicht. Wij vragen U wie deze schreef en welke titel hij of zij erboven plaatste.

Laten wij zacht zijn voor elkander,

kind —

want, o de maatloze verlatenhe-

den,

die over onze moegezworven le-

den

onder de sterren waaie'in de

oude wind.

O, laten wij maar zacht zijn, en

maar niet

het trotse hoge woord van liefde

spreken,

want hoeveel harten moesten

daarom breken

onder den wind in hulpeloos driet.

(...)

En laten wij omdat wij eenzaam

zijn

nu onze hoofden bij elkander nei-

gen

en wijl wij same'in 't oude waaien

zwijgen

binnen een laatste droom ge-

meenzaam zijn.

Veel liefde ging verloren in den

wind,

en wat de wind wil zullen wij nooit

weten;

en daarom — voor we elkander

weer vergeten —

laten wij zacht zijn voor elkander,

kind.

U hebt tijd tot 20 augustus om

uw antwoord op de bus te doen

(WIJ, „Meespelen (186)”, Barri-

kadenplein 12, 1.000 Brussel).

Onder de juiste inzendingen

wordt dan één winnaar geloot, die

naderhand enkele knappe boe-

ken krijgt toegestuurd.

Meespelen dus!

Weten

Tussen alle muziekinstrumenten neemt de viool beslist de voornaamste plaats in, speelt als het ware „de eerste viool”. Toch bestaan er over de viool en haar al dan niet rechtstreekse aanverwante familieleden heel wat misverstanden en historische twijfel. WIJ doet er een grabbel in, hopelijk welluidend en zonder wanklank.

WANNEER precies de viool ontstond is niet precies vast te stellen. In de middeleeuwen ontstonden vele soorten strijkinstrumenten, waarbij vooral de rebec en de vedel als echte voorlopers van de viool mochten beschouwd worden. Al die varianten verdrongen elkaar niet, maar bestonden lange tijd naast elkaar, vaak ook als volksinstrument. In de kamermuziek van de barok drongen zich evenwel 2 types strijkinstrumenten sterk naar voren: de viola en de viool, sterk aan elkaar verwant, maar verschillend van grootte en klankhoogte.

Toch zorgden de namen voor heel wat verwarring. Leken denken nog vaak dat viola een buitenlandse naam voor viool is, temeer daar het meervoud van viola „violate” is. Om die verwarring in te dijken wordt de viola naar zijn originele benaming „gamba” genoemd. De beide families zijn ontstaan uit de viola da gamba en de viola da braccio. Gamba betekent in het Italiaans been en braccio arm. De viola da gamba werd

tussen de knieën geklemd gespeeld, de viola da braccio geklemd tussen schouder en kin. De gamba-familie kreeg uiteindelijk de naam viola, de braccio's de naam viool. Aan het einde van de barok verdween met de kamermuziek de viola omwille van zijn te beperkt klankvolume (immers, in de romantiek ging het er gewelddiger aan toe) en bleef de viool over.

De violoncel (cello) lijkt van de gamba afgeleid, maar is in oorsprong een braccio-instrument met typische viool-eigenschappen dat enkel omwille van zijn grootte, steunend op een pen, op de vloer wordt geplaatst. De late-re contrabas is naar klank ook een viool, maar naar bouwwijze eerder een viola da gamba.

Historisch interessante buitenbeentjes waren de 17de eeuwse „viola d'amore” (met 7 speelsnaren en daaronder 7 sympatische of meeklinkende snaren) en de 17de en 18de eeuwse „pochette”, een zeer klein viooltje dat de dansmeester in zijn jaszak kon meedragen.

„Bond is lang geen boek meer/3

De gouden vinger van Bond

In 1962 was de eerste Bondfilm — *Dr. No* — verschenen. Meteen raak in de filmroos!

Van dan af zou er haast geen jaar voorbijgaan of er kwam een „Bond” in de filmzaal. En wanneer dat niet gebeurde, zoals in 1966 en 1982, verschenen het jaar daarop liefst twee Bonds...

FROM RUSSIA WITH LOVE (1963). Een der betere Bond-verfilmingen, met een knap vechtende James Bond: Sean Connery, Tatiana Romanova: Daniela Bianchi geeft hem het vrouwelijk wederwerk en Red Grant: Robert Shaw levert met hem een historisch treungevecht dat nu nog als voorbeeld van regie kan gebruikt worden. Pedro Armendariz als Kerim Bey is de sinistere gids doorheen Istanbul.

Goldfinger (1964). James Bond: Sean Connery. Pussy Galore: Honor Blackman. Goldfinger: Gert Fröbe. Een nieuw kas-sukses. Een geestige film, met fantasie gemaakt, zodat niemand Bond nog serieus kan nemen, maar geboeid blijft kijken hoe hij al zijn tegenstanders en de vrouwen neerlegt. De schitterende climax in Fort Knox met de tegenstander Goldfinger — waarin Gert Fröbe die voordien internationaal onbetekenend was — is reeds klassiek.

Zoals je dus kon lezen had Honor Blackman „Pussy” de naam Pussy Galore voor deze film meegekregen. Het bleek dat de Amerikaanse censoren noal wat moeite hadden om deze Pussy door te slikken en er besloten werd er dan maar Kitty van te maken. Maar toen kwam Tom Carlile echter op de proppen. Carlile is de publiciteitsagent die de Bondfilmen maakte tot wat ze nu zijn. Hij bedacht een tegenzet en die was dan ook geniaal. Op de Britse première regelde hij het zo dat Honor Blackman gekiekt werd samen met prins Philip. Deze foto werd in een samenzwering met

Carlile, door een Londense krant gepubliceerd met als legende: Pussy and the Prince. Deze foto (en legende) werd in de hele Engelssprekende wereld verspreid en geen enkele Amerikaanse censor dacht er nog maar over verandering van de naam Pussy te eisen, wie spreekt er immers prins Philip tegen?

Met **Goldfinger** werd duidelijk dat Bond de kassa kon doen rinkelen, met echt goud...

Money-maker

Thunderball (1965). Opnieuw Connery als Bond, die een mooie Claudine Auger in de rol van Domino tegen zich mag aantrekken, terwijl Adolfo Celi hem als Emilio Largo het leven zuur maakt. Het af en toe verschijnend geweld wordt in zulke kleine dosis opgediend dat het nog te pruimen valt. Er zijn ook duidelijke tekenen dat het budget — toen was \$ 5.500.000 nog veel — goed werd gebruikt en er werd opgenomen in Frankrijk en op de Bahama's. Een der hoogtepunten is het onderwatergevecht, tussen Amerikaanse paracommando's en de slechten, die proberen de bommen tot ontploffing te brengen. Maar Bond zal er in slagen het bedreigde Miami van de ondergang te redden.

Deze persiflage, die tegelijkertijd was bedoeld om geld in de lade van de producer te brengen, is waardeloos als Bondfilm, terwijl hij echter als rareteit heel wat interessante gags bevat en de rist sterren die er hun medewerking aan verleenden zijn op zichzelf reeds het bekijken waard. We

vinden er Peter Sellers, Ursula Andress, David Niven, Orson Welles, Woody Allen, William Holden, Charles Boyer, John Huston, George Raft, Jean-Paul Belmondo, Jacqueline Bisset, Drek Nimmo, Ronnie Corbett. De acteurs defileren in een eindeloze reeks speciale effecten, zodat het duidelijk merkbaar is dat de \$ 12.000.000 die werden besteed, toch aan iets anders dan de sterren werden uitgegeven.

You Only Lie Twice (1967). Terug dus bij de enige echte James Bond: Sean Connery. De dodelijk koele Bond heeft hier de exotische Kissy Suzuki: Mia

dan ook meer op nogal ongelooflijk actiescènes gemikt, zodat James Bond een beetje figurant wordt in zijn eigen dekor. Alhoewel Lazenby de rol goed speelt en ook zeer aantrekkelijk is, ontbreekt het hem toch aan voorkomen en dan is daar die prachtige klanktoon van Connery, die onevenbaar is.

Connery vergeten?

Diamonds Are Forever (1971). Of de terugkeer van Sean Connery, die het aanlegt met Tiffany Case: Jill St. John en het weer opneemt tegen Blofeld: Charles Gray. Het waardeloze verhaal is

Hamma als vrouwelijke tegen-speelster, terwijl hier voor de eerste maal aartsvijand Blofeld opduikt in de persoon van Donald Pleasance. Het budget \$ 9.500.000. Weer stroomt het geld binnen, maar de vraag begint te rijzen: Kan dit blijven voortduren? Want deze film kan men reeds de zwakste in de reeks noemen en daar helpen de Japanse achtergronden ook niet bij, Roald Dahl tekent voor het scenario.

Lachertje

On Her Majesty's Secret Service (1969). Moet het stellen zonder Connery. Bond krijgt het ge-laat van George Lazenby. Een beetje een lachertje, als men weet dat campagne voor de vorige film de leuke meekreeg: *Sean Connery is James Bond*. Er wordt

enkel nog een kapstok om een hele boel stuntwerk aan op te hangen. Een striperhaal met Las Vegas als achtergrond.

Live And Let Die (1973). Yaphet Kotto neemt het als Mr. Big, alias Kananga op tegen James Bond, die nu Roger Moore is geworden en die met dezelfde flair als Connery de mooie Solitaire: Jane Seymour tegen zich aantrekt. Het plot begint meer en meer op een zaterdagmiddag film te gelijken en de uitwerking is een cartoon vol met ongelooflijke toestanden, pikante dialogen, en veel te lang, maar steekt toch nog mijlener boven vele imitatorspogingen uit.

The Man With The Golden Gun (1974). Christofer Lee is de schitterende slechte Scaramanga en Britt Ekland als Mary Good-night draagt werkelijk de verkeer-

de naam. Roger Moore voelt zich al iets beter in zijn Bondhuid. Men ziet dat de film te snel werd gemaakt, maar het publiek lijkt er zich weinig van aan te trekken, het komt weer in drommen. De poging om minder gadgets te gebruiken en Bond meer karakter en nog meer humor mee te geven is prijzenswaardig, maar deze meer volwassen Bond sluit toch de jongere kids uit en dat wordt wel gevoeld in de portomonnee van de producers.

The Spy Who Loved Me (1977). Het scenario lijkt nogal vlug in elkaar gestouwd door de heren Christopher Wood en Richard Maibaum. Roger Moore beweegt zich met de nodige flair door dit verhaal, dat Curt Jurgens als *slechte* heeft (met een naam als Stromberg moet je slecht zijn, ja toch?). We krijgen hier ook de eerste verschijning van Richard Kiel als Jaws en het vrouwelijke element is de aantrekkelijke bedgenote van Ringo Star, Barbara Bach. Een nucleaire ramp in de handen van Stromberg bedreigt de wereld.

Moonraker (1979). Michael Lonsdale is Hugo Drax, de slechte uit deze film, maar het meest blijft die andere slechte in de herinnering hangen, Richard Kiel die als Jaws opnieuw zijn tanden in een schitterende rol heeft gezet. Het is Lois Chiles die als Holly Goodhead de eer heeft met Roger Moore tussen en op de lakens te liggen. Men kan zich niet van de indruk ontdoen en dat bij iedere scène: in welke vorige Bondfilm werd dit al gebruikt? Men moet duidelijk op zoek naar nieuwe cliffhangers anders zou het wel eens gedaan kunnen zijn met Bond.

Met **Moonraker**, de laatste Bondfilm van de jaren zeventig, heeft Roger Moore de rol van Bond nu helemaal naar zijn hand gezet. Zijn producers en publiek nu bereid Sean Connery te vergeten?

Willem Sneer

007

Volgende week:
1987, is er behoefte aan nog een Bond?

Projekt „Vlaamse Huizen” op stapel

Bij het Archief en Dokumentatiecentrum voor het Vlaamsnationalisme (ADV N) verscheen het tweede nummer van *Tijdingen*. De uitgave is een bescheiden, maar nuttige brochure voor allen die de gestadige groei van dit belangrijke archief- en dokumentatiecentrum op de voet willen volgen.

Uitgave nr 2 bevat, naast de door het ADVN gezochte nummers van Vlaams-nationale tijdschriften en uitgaven ook een uitgebreid overzicht van de verwerkingen van archieven en documenten in de voorbije maanden.

Vakkundige hulp

Wie documenten schenkt (hoeft dat niet naamloos te doen) kan aldus — hoe bescheiden ook — bijdragen tot de opbouw van

het Vlaams-nationaal archief. Verder biedt het ADVN zijn diensten aan voor het beheer van archieven die niet tot het eigen fonds behoren, n.l. dat van private personen, van verenigingen, instellingen, partijen enz. Het is inderdaad waar dat de „historische waarde van een archief grotendeels bepaald wordt door de zorg die eraan besteed wordt.

Vakkundige konservatie, methodische toegankelijkheid en konti-

nuïteit in de opvolging zijn enkele belangrijke aspecten”. Dat er nu een betrouwbare instelling — zoals het ADVN — bestaat mag voor velen, die terecht, met zorg over hun documenten en archieven waken een geruststelling zijn. Als door de Vlaamse Gemeenschap erkende instelling beschikt het ADVN over mensen, kennis en ruimte om daar borg voor te staan.

De *Tijdingen* brengen tevens een dokumentatiebijdrage die handelt over Fotografie als Berichtgeving. Een deskundige bijdrage voor Karel Van Deuren.

In een bijlage verzoekt het ADVN om medewerking voor het projekt Vlaamse Huizen en Vlaams-nationale verenigingen in het Interbellum.

„Vlaamse Huizen”

Het ADVN werd inderdaad aangezocht mee te werken aan een gemeenschappelijke tentoonstelling van KADOC en AMSAB over de sociaal-kulturele werking in en rond volkshuizen en gildehuizen.

In een inleidend hoofdstuk zal ook aandacht besteed worden aan het fenomeen van de Vlaamse Huizen.

De tentoonstelling wordt gepatroneerd door het Provinciebestuur van Oost-Vlaanderen.

Over het onderwerp bestaat vanuit Vlaams-nationale hoek zeer weinig informatie. Het ADVN heeft zich bereid verklaard aan het projekt mee te werken op voorwaarde dat enig veldonderzoek kon ondernomen worden. Het ADVN opteerde in dat geval

voor een soort mini-enquête.

Het ADVN zoekt derhalve mensen die hierover meer (kunnen) weten. Op eenvoudige aanvraag wordt een vragenlijst toegezonden.

Wie komt in aanmerking om mee te werken?

1. Iedereen dit ooit een Vlaams Huis bezocht heeft.
2. Iedereen dit actief geweest is in Vlaams-nationale verenigingen/organisaties hetzij als lid, hetzij als bestuurslid.
3. Iedereen dit betrokken geweest is bij de organisatie, uitbating, het bestuur, de oprichting, de ontbinding van het Vlaams Huis.

ADV N kontakteren kan schriftelijk en/of telefonisch: ADVN, Minderbroedersstraat 24, 2000 Antwerpen (03/225.18.37).

Twintig jaar na de dood van Tom Simpson

De Ventoux waar kampioenen sterven en opstaan...

Martin Ros, de directeur van uitgeverij De Arbeiderspers, zal zich zondagavond een stuk jonger hebben gevoeld. De man die in „Heldenlevens” (de titel van het boek is al een bekentenis) met zoveel gloed en passie de kampioenen van het verleden ten tonele voert, zal ongetwijfeld waardering hebben opgebracht voor de krachttoer van Jean-Francois Bernard, de jonge Fransman die op de flanken van de schrale Mont Ventoux de Tour '87 wilde winnen.

DIE Mont Ventoux, zo zal achteraf misschien blijken, was weer een van de scherprechters geweest. „Het spook van de Provence” waar boven de hemel in de zomer zo vaak brandt is een berg beladen met dramatiek.

„Omstandigheden”

In de geschiedenis van de wielrennerij neemt deze uitgestorven vulkaan een aparte plaats in. Eerst immers was er de Fransman Jean Malléjac die er in 1955 zijn laatste meters reeds. Hij stortte neer in ademnood maar kon door de Tourdokter nog worden gered. In zijn zakken werden toen twee ampullen amfetimanines gevonden...

Twaalf jaar later liep het minder goed af. Toen zwalpte Tom Simpson, de legendarische Engelsman, over de weg. Hij viel en sprak de historische woorden: „Put me back on my bike”. Zo geschiedde. Simpson zigzagde nog enkele meters, viel opnieuw en stierf vermoedelijk binnen de kortste tijd. Op de Brit werd wel nog mond op mond-ademhaling toegepast en hij kreeg ook nog een provisorische zuurstofmasker op het gelaat gedrukt maar om 17u.40 gaven de dokters in het ziekenhuis van Avignon alle hoop op. De reanimatiewagen reed toen nog niet mee. Om 18u.57 diezelfde avond maakte Felix Levithan bekend dan Simpson onder verdachte omstandigheden de dood had gevonden.

Onerlijk

De dood van Simpson gaf aanleiding tot allerhande speculaties. Bij de lijkschouwing werden op het slachtoffer immers alcoholen amfetaminesporen gevonden en de weduwe Simpson zou jarenlang een proces moeten voeren tegen de verzekeringsmaatschappij om alsnog haar geld te krijgen. Zij diende te bewijzen dat haar man ook door zuurstofgebrek was omgekomen. Wat voor iedere waarnemer evenzeer buiten twijfel stond.

Tom Simpson, een geweldig coureur met een groot strijdshart, werd ndien veel onrecht aangedaan. Hij werd gelijk geschakeld met een doortrapte pakker. Zijn naam werd synoniem van doping. Simpson, die toch wereldkampioen op de weg was geworden, Milaan-San Remo, de

Ronde van Vlaanderen en Bordeaux-Parijs had gewonnen, kon zich niet meer verdedigen. De geboren vechter was het zwijgen opgelegd.

Maar men moet het drama situeren in zijn tijd. Van dopingcontrole was eigenlijk nog geen sprake. De doordachte medische begeleiding stond nog in haar kinderschoenen en veel verboden producten van vandaag konden toen nog vrij en onbelast in de apotheken worden aangekocht. De renners experimenteerden maar wat. Niemand nam ze dat echt kwalijk. Hooguit werden waarschuwend woorden uitgesproken. Pas na Simpsons dood werd de dopingbestrijding systematisch uitgebouwd. Tom leverde de druppel die de emmer deed overlopen. Maar de emmer was niet de zijne en dat werd toender tijd gemakkelijkshalve vergeten.

Simpson, zoveel staat vast, stierf door een samenloop van extreme omstandigheden. Hij had doping gebruikt, alcohol gedronken (pasta en cognac werden toen verteld), hij was totaal uitgeput, het was gloeiend heet en er heerste op de flanken van de Ventoux onmiskenbaar zuurstofgebrek. Bovendien werd Tom gedreven door zijn verschroeiende ambitie en daar bovenop mocht de vraag gesteld hoeveel koolmonoxyde an de publiciteitskaravaan er in de windvrije lucht was blijven hangen. Al deze factoren hebben in combinatie Simpson de dood ingedreven. De vraag naar de verantwoordelijke van de organisatoren werd nooit gesteld. Zo slim waren de Fransen wel. Wat daarna met de nabestaanden van Simpson gebeurde is (of was) eigenlijk voor voor Martin Ros. Helen Simpson hertrouwde met Barry Hoban, de vriend en ploegmaat van Tom, die daags na het drama de rit mocht winnen als postuum erbetoon van de renners aan de afgestorven kampioen. De dochter van Tom behaalde haar universiteitsdiploma in Gent en vorige zondag waren Helen Simpson en Barry Hoban eregasten in de grote Ronde.

Een ras apart

De twintigste verjaardag van het overlijden van Simpson heeft veel inkt doen vloeien. Heimwee naar de tijd van toen was daarbij

voelbaar. Heimwee waarmee de pen van Martin Ros doordrenkt was toen hij zijn lezenwaardige, meeslepende boek schreef. Na-

tuurlijk zijn de renners van vandaag niet minderwaardig. Waarom zouden ze. Maar de televisie heeft hen voor een flink stuk ontluisterd. Het alziend oog verbiedt overdrijvingen. Coureurs die gesneden zijn uit het hout waaruit Karel Van Wijnendaele de beste meubelen maakte, rijden er niet meer rond. En ploegmaats horen niet langer bij elkaar als de wind en de zee. Ook zijn er geen pausen meer die weigeren het peloton te zegenen omdat Fausto

Tom Simpson was op vele vlakken een baanbreker, hij was de eerste Brit die wereldkampioen op de weg werd. Twee jaar na deze overwinning in San Sebastian velde de Ventoux hem... (foto UPI)

Flandrien

Titelstrijd met Waalse toeschouwers...

Vlaamse opmars duurt verder

In de sport is alles mogelijk. De kaatssport, decennia lang een Waalse aangelegenheid, ging in de voorbije jaren gebukt onder het meesterschap van L.B. Tollembeek. De ploeg uit de Markevallei heerste met groot overwicht. Zij dulde amper weerwerk en werd vijfmaal op rij kampioen.

DE kans is groot dat Tollembeek ook een zesde landstitel binnenrijft. Als ondervindt Tollembeek nu toch echt tegenstand van... Buizingen. Een Vlaamse maatschappij met een Franse (Amis Réunion) klubaan. Navraag leerde ons dat dit mede een gevolg is van de tijdsomstandigheden (einde van de tweede wereldoorlog) waarin de club werd opgericht en inmiddels zijn de Amis een zulkdanig begrip geworden dat niemand daar nog blijkbaar aanstoot kan aan nemen.

Het hoogste

Overigens houdt de Vlaamse opmars niet op met Tollembeek en Buizingen. Ook Ninove telt mee. Deze naar het heet in haar ambities veel te bescheiden vereniging kwalificeert zich nagenoeg jaarlijks voor de titelreeks (de eerste

klasse wordt halfweg gesplitst in een titel- en een degradatiepoule) en zou maar weinig ontbreken om het hoogste te mogen nastreven.

In de degradatiereeks vinden we dit jaar Brussegem terug. Een omhoog gevallen club dit in de streek van Wolvtem en Merchtem bestaansrecht probeert te verwerven. Brussegem, dat vermoedelijk naar tweede zal terugmoeten, wordt volgend seizoen in hoogste vrijwel zeker door Bever vervangen.

Een andere Vlaamse maatschappij die minder bescheiden ambities koestert. Bever zou méér dan gewone middelen kunnen aanwenden en in geen geval vrede willen nemen met een figurantenrol. Bever moet immers proberen te overleven in „het hart” van de kaatssport (de betere clubs

Coppi, die zijn witte dame verkoos boven zijn wettige echtgenote, meerijdt. Dat Koblet een geslachtsziekte opliep zou vandaag misschien minder konsternatie veroorzaken en de steenpuisten van Louison Bobet zouden vermoedelijk vlugger genezen. De renners zijn inmiddels mensen geworden. De dwangarbeiders van de weg rijden nu in eerbare loondienst. De coureurs die in hun jeugd miserie kenden en honger leden (Simpson was de zoon van een mijnwerker uit Doncaster en hij wilde zijn familie een gemakkelijker toekomst waarborgen) zijn zeldzamer geworden. De renners van vandaag leven en fietsen gestroomlijnd. Ze praten vrunk en vrij over tactiek en financiën, ze slaan hun slag, ze zijn koel en berekend. LeMond, zo beweert Martin Ros, zou ooit een kruikje water hebben uitgegoten onder het oog van de Colombiaanen die om enig vocht bedelden... De tijden zijn veranderd en de wielierliehebbers hoeven daar niet om te treuren. Op de flanken van de Mont Ventoux werden zondag straffe atletische prestaties geleverd. Misschien is zelfs de kampioen van morgen opgestaan. Maar Martin Ros' heldentochten van de allergrootsten (Charly Gaul die twintig minuten achterstand wegveegt in één enkele bergrit) behoren vermoedelijk voorgoed tot het verleden. Het ras apart heeft afgedaan. Al heeft Ros gelijk wanneer hij stelt dat wielerkarrières in eerste instantie worden gemaakt en gekraakt in de Tour. De enige koers van het jaar waarin wij niet meer meetellen. Karel Van Wijnendaele zou nog enkel zijn ogen gebruiken om te schreien...

liggen in de omgeving „opgetast”) en heeft daar veel voor over.

Twee versnellingen?

Een en ander moet bij de Waalse clubs toch wel vragen doen rijzen. Waaraan schrijven zij die Vlaamse opgang toe? Aan de betere spelers? Dat is zeker niet bewezen want bij de Vlaamse clubs kaatsen veel Waien. Bij Tollembeek drie van de zeven. Er moeten dus nog andere oorzaken zijn. Waarschijnlijk is dat de Vlaamse maatschappijen momenteel beter worden geleid. Dat zij bestuurlijk een voorsprong hebben afgedwongen. Maar ook dit is niet eeuwig en bijgevolg geen reden voor euforie. De kaatssport levert evenwel het zoveelste bewijs dat een goed bestuur de beste waarborg is voor een goede ploeg. En niet omgekeerd. Vandaar de paradoksale situatie waarbij een voornamelijk Waalse sport voorlopig wordt gedomineerd door Vlaamse clubs.

Voorlopig zeggen we want we geloven niet in geluksprofeten die misleidend over twee versnellingen prediken.

SPORT

Het partijbestuur deelt mee...

Na afloop van het Volksunie-partijbestuur van maandag 20 juli werden volgende mededelingen verspreid ten behoeve van de pers.

Het Volksunie-partijbestuur stelt vast dat een periode van amper tien dagen voor de Vlaamse meerderheidspartijen ruim voldoende is om een compleet andere koers te gaan varen.

De glitter en het bazuingeschal rond het feest van de Vlaamse gemeenschap waren nog maar net voorbij, of de CVP en PVV verloochenden de essentie van hun eigen verklaringen. Blijkbaar worden de parlementsliden van deze partijen meer bekoord door de „betekenis“ van 21 juli.

In de Senaat stemden zij in met de anti-Vlaamse kredietverdeling voor het Wegenfonds, aanvaardden zij het ook door het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen afgewezen ontwerp inzake de Brusselse agglomeratieraad en tot overmaat van ramp keurden zij het lamentabel gedrag van minister Michel inzake Voeren goed!

Of om het in „militaire“ termen uit te drukken: hoe kan er sprake zijn van een Vlaamse strategie, wanneer de meerderheid van de Vlaamse troepen niet eens tien dagen stand kan hou-

den tegen de verbale chantage van de tegenpartij? Bovendien ageren zij in verspreide slagorde, waarbij zij zelfs niet aarzelen om het eigen voetvolk te vetrappelen!

Begrotingskonklaaf

Het VU-partijbestuur stelt vast dat begrotingsminister Verhofstadt zich gedraagt als een bijziende boekhouder.

Eenzijdig verwacht hij alle heil van de stelselmatige vermindering van de overheidsinvesteringen en anderzijds plaatst hij een belastingverlaging in het vooruitzicht. Daarbij gaat hij voorbij aan de cruciale uitdaging waarvoor de overheid op termijn staat, met name de schepping van meer werkgelegenheid of althans het creëren van het meest gunstige klimaat daartoe. Voor Verhofstadt lijkt het een automatisme dat er meer werk komt naarmate de overheid minder uitgeeft.

De VU meent dat de zorg voor de tewerkstelling rust op twee fundamentele principes. De overheid moet haar rol blijven spelen als investeerder,

maar terzelfdertijd moet zij ervoor zorgen dat de al te hoge sociale lasten die thans drukken op het privé-initiatief verlaagd worden. Pas dan bereikt men een voldoende economisch draagvlak dat het de overheid toelaat de te hoge belastingen te verminderen.

In de Antwerpse Provincieraad

Deputatie belooft zuivere Leigracht

De provincieraden, dit is algemeen bekend, spreken nog steeds niet tot de verbeelding van pers, media en bijgevolg ook niet tot het brede publiek. Ten onrechte trouwens, want sinds de nieuwe wetgeving is er ook buiten de traditionele begrotingsdebatten in oktober, heelwat te beleven voor de gewone burger op deze raadsvergaderingen.

Fraktieleider Joris Roets en Clem De Ranter zorgden er alvast voor dat deze laatste vergadering óór de zomervakantie niet ongemerkt is voorbijgegaan.

Joris Roets opende met de regering te gispen, naar aanleiding van het verminderde aandeel in het Fonds der Provinciën, ten bedrage van 43,2 miljoen fr., dat aan onze Antwerpse gouv voor het begrotingsjaar 1987 wordt toegekend.

De Vlaamse provincies en ook de gemeenten die reeds tientallen jaren worden bestolen komen door deze aanslag, dubbel zwaar in de problemen, aldus de VU-woordvoerder.

De Agalev-spreker die tijdens zijn betoog, omtrent dit agendapunt, het nog maar eens opnam voor zijn „Waalse vrienden“ kreeg van Joris Roets de volle laag, gevat vroeg hij

aan het „groene“ lid of Agalev hiermee de belangen van deze provincie en van het Vlaamse volk meende te dienen.

Geluidsinstallatie

Clem De Ranter stelde dat de VU-fractie het wel nodig acht dat in de raadzaal een nieuwe en alleszins betere installatie zou aangebracht worden, maar dat bij soortgelijke en dure ingreep (7,2 milj.) de leden van het bureau in de toekomst nauwer zouden betrokken worden.

Een standpunt dat reeds in een voorgaande besloten vergadering van het bureau door de VU werd ingenomen.

Om die reden was het dan ook maar normaal dat de VU zich bij monde van Clem op dit punt onthield.

De PVV-fractie die reeds een ja-stem had uitgebracht voelde zich kennelijk wat van de kook en merkte spinnig op dat door de onthouding van onze fractie de werking van het bureau in het gedrang kon komen.

Het debat dat door het korte geheugen van de PVV-woordvoerder en de hierop dankbaar inspeliende deputatie dreigde te ontsporen werd op voorstel van Joris Roets onderbroken.

Na samenroeping van het bureau en een uur onderbreking verklaarde Joris dat de VU indien de deputatie de VU-visie kon bijtreden er geen probleem meer was om het krediet goed te keuren.

Wat na enige aarzeling vanwege de deputatie werd aangenomen.

Vuile Leigracht

Clem De Ranter die in deze raad al meerdere milieuproblemen aan de orde stelde, voegde aan de agenda van deze vergadering de sterke verontreiniging van de grote Leigracht en aansluitend grachtenstelsel toe. Clem betoogde dat deze waterlopen, midden een Hobokens natuurgebied gelegen, zwaar vervuild worden door zware olie, afkomstig van de nabijgelegen oude petroleuminstellingen.

Verder stelde hij dat via deze Leigracht ook de Schelde sterk verontreinigd wordt en dat de volkstuintjes naast deze gracht gewoon overspoeld worden bij hevige regenval met deze vieze smurrie.

De deputatie repliceerde hierop dat de rioleringskollektor dringend moet aangepast worden en dat hieromtrent contact zal worden opgenomen met de stad Antwerpen.

Clem besloot dan met de eisen van de Werkgroep Hobokense Polder omtrent deze watervervuiling aan de raad voor te leggen. Hierin wordt gesteld dat alle lozingen onmiddellijk zouden gestopt worden, met daaraan verbonden sankties voor de overtreders en zuivering van de grote Leigracht.

Met algemene instemming voegde de deputatie hier nog aan toe dat de vervuiling ook nog via riolering en sluisstorters zou kunnen veroorzaakt worden.

Bij zoveel goede intenties vanwege de deputatie dankte Clem en nu maar afwachten wat er van deze goede intenties terecht zal komen.

DMK

Dr. Jozef Hellebuyck 80 jaar

Het lijkt ons passend hier kort de figuur te belichten van een van die typische Vlaamse artsen der „oude garde“, die zoveel voor de gezondheid en de verheffing van hun volk hebben gedaan.

Joz. Hellebuyck is geboren te Geluwe op 17 juli 1907; na studies te Leuven en te Gent werd hij in 1932 met onderscheiding geneesheer; na legerdienst vestigde hij zich in 1934 te Kruishoutem, waar hij tot op heden nog steeds als huisarts werkzaam is; ondertussen bleef hij zich stipt in postuniversitair onderwijs verder bekwamen.

Uitgesproken Vlaamsgezindheid; inzet voor het Vlaamse Kruis, VTB en Davidsfonds; lidmaatschap van Verdinaso en VNV; een schepen-ambt

tijdens de moeilijke oorlogsjaren; dit alles bezorgde hem na de oorlog — zoals voor zovele flaminganten — verblijf in het hechteniskamp van Lokeren.

In 1983 wer dr. Hellebuyck door de Orde der Geneesheren te Gent gehuldigd om 50 jaar ononderbroken medische praktijk, om een halve eeuw hulp en bijstand. Bij zijn 80 jaar willen we nu de verdienstelijke, maar steeds bescheiden kollega Hellebuyck hier een eresaluut brengen, en hem nog ad multos annos wensen.

Prof. Dr. A.K.Evrard (RUG)

Programma „Europa waarheen?“

EVA in alle Vlaamse dorpen en steden

In nauw overleg met de Europese Vrije Alliantie (EVA) werkte het Vormingscentrum Lodewijk Dosfel (VCLD) een nieuw cursusprogramma uit over de Europese problematiek. Het vormingspakket bestaat uit een basisprogramma en een reeks aanvullende programma's.

Het basisprogramma „Europa waarheen?“ gaat in vogelvlucht over de stand van zaken in Europa en hangt een beeld op van hoe een levend Europa, met de volkeren en regio's als bouwstenen, de poort kan openen naar een mens- en volksovervloedige inter-nationalisme. Het basisprogramma valt dan ook uiteen in twee delen van elk drie uur. Het eerste deel schetst de Europese eenmaking, de werking van de Europese instellingen en hun verhoudingen met de regio's en de buitenwereld. In het tweede gedeelte wordt ingegaan op de kijk die de Vlaams-nationalisten op Europa hebben: de opbouw van een federaal en democratisch Europa, dat een band tussen mensen en volkeren smeedt en de Oost-West- en Noord-Zuid-tegenstellingen doorbreekt.

De aanvullende programma's zijn toegespitst op de verschillende sectoren, zoals landbouw, technologie, ontwikkelingsbeleid, vredesproblematiek, regionale vraagstukken enz.

Vlaams-nationale organisaties en VU- of VUJO-afdelingen kunnen meer inlichtingen inwinnen op het VCLD-sekretariaat.

De VU-Europarlementsleden Jaak Vandemeulebroucke en Willy Kuijpers staan alvast te trappelen op (opnieuw) hun rondgang te maken in alle Vlaamse dorpen en steden. „De Volksunie heeft als federalistische partij een zeer aparte én unieke boodschap: de eenheid in verscheidenheid, elk volk en elk individu moet er zijn gading vinden op sociaal, economisch en cultureel vlak. Wij zijn reeds vaak in heel Vlaanderen hierover gaan spreken. Dat is nodig, want wat de anderen van Europa willen maken, is een on-menselijke internationale structuur. Nu biedt het Vormingscentrum Lodewijk Dosfel het publiek opnieuw een kans om op een systematische wijze over ons alternatief geïnformeerd te worden. Wij staan klaar om in elk arrondissement en elke

gemeente over een nieuw Vlaanderen in een ander Europa van gedachten te wisselen,“ aldus Vandemeulebroucke en Kuijpers.

„Europa is ook een stuk van de hoop en wanhoop der Vlaamsgezinden. Hoop omdat Europa als een verlossing van de staatsverkechting werd beschouwd. Wanhoop omwille van hetgeen de staten en technokraten van de EG gemaakt hebben. Ons nieuw cursusaanbod geeft aan hoe die wanhoop terug in hoop kan worden omgezet,“ aldus VCLD-direkteur Lieven Dehandschutter.

Dosfelnota's en -documenten

Het Vormingscentrum Lodewijk Dosfel heeft de voorbije twintig jaar de Vlaamse boekenmarkt verrijkt met een aanzienlijk aantal publikaties, de zgn. „Dosfelnota's“ en „Dosfeldokumenten“. Het ligt in de bedoeling van het VCLD om beide reeksen verder uit te breiden ter ondersteuning van het vormingswerk.

Jongste spruit in de serie „Dosfelnota's“ is nr. 19, „Wegwijs in eigen st(r)aat — een verkenning in de politiek“. Dit werk van 91 blz. kost 200 fr. per exemplaar en werd samengesteld door VCLD-stafmedewerker Pascal Van Looy. De nota hoort bij de gelijknamige cursus, die vroeger reeds

werd voorgesteld in deze rubriek („Wij“ van 30 april jl.)

De „Dosfeldokumenten“ zijn niet rechtstreeks gekoppeld aan een of andere cursus, maar hebben een meer algemeen informatief en vormend karakter. In het najaar verschijnt nr 19-20 van de „Dosfeldokumenten“. Het betreft het vierde deel van de „Bibliografie van de Vlaamse Beweging na 1945“, geschreven door Willem Van de Steene. Dit werk bestrijkt de periode 1981-85 en wordt uitgegeven samen met het Archief- en Dokumentatiecentrum voor het Vlaams-nationalisme (ADVNV).

Bij het VCLD-sekretariaat zijn nog

een aantal nota's en documenten voorradig. „Vlaamse Beweging en Europa“ (DN 15) kost 150 fr., „Gastarbeiders in België“ (DN 16) van Yvo Peeters 100 fr., „Brussel uit de koelkast“ (DN 17) van Pascal Van Looy 75 fr. en „Het sociaal-economisch gebeuren in Vlaanderen“ (DN 18) van Koen Van Caimere 50 fr.

Van de „Dosfeldokumenten“ is „Volk, gemeente, intercommunale“ (DD 14) verkrijgbaar tegen 100 fr. Ook de drie reeds verschenen delen van de „Bibliografie van de Vlaamse Beweging na 1945“ zijn nog beschikbaar. Het deel 1945-70 (DD 10-11) kost 100 fr., dat over de periode 1971-75 (DD 15-16) 250 fr. en dat over 1976-80 (DD 17-18) 600 fr. Voor de drie samen hoeft men slechts 900 fr. neer te tellen.

Een volledige lijst van de VCLD-publikaties kan aangevraagd worden op het sekretariaat. Interessant is alleszins het „weggeefpakket“ van elf oude nota's en documenten, dat slechts op 175 fr. (plus verzendingskosten) neerkomt.

DOSFELINFO

Vormingscentrum Lodewijk Dosfel vzw
Bennesteeg 4, 9000 Gent (tel. 091/25.75.27)

Blankenberge nu en morgen:

Twijfels over het gemeentelijk beleid

Na vijf jaar rooms-rood-beleid en naar aanleiding van het doorgeven aan de burgemeestersjerp, is het nuttig de beleidsvoering in Blankenberge eens nader te bekijken. De grootscheepse staatswerken zijn op gang gekomen, hierbij wel onmiddellijk de gedachte op: ...de gemeenteraadsverkiezingen naderen...

Dat het rioleringsnet aan vernieuwing toe was, heeft iedere inwoner reeds jaren ondervonden. Dat het stadje één grote werf zou worden moesten de bewoners er bij nemen, maar de duurzaamheid aan het wegdek (zie Stationplein!) betreft, blijft nog in vraag...

Maar zal men er nu het onderhoud verzekeren? Als er weer duizenden toeristen op af stromen?

Parkeerproblemen

Wat met het parkeerprobleem?... Voor ons had men dit eerst moeten oplossen vooraleer men het stadje tot afsluiten dwingt. De VU-afdeling heeft terzake reeds jaren terug een voorstel geformuleerd dat nu meer dan ooit aan een ernstige overweging toe is.

Nu we het toch over toerisme hebben is het opmerkelijk dat het beleid een povere indruk nalaat. De betere

toerist van weleer verkiest andere badplaatsen dan het voor hem beruchte Blankenberge.

Het is zelfs zover dat het voortbestaan van het Casino in vraag wordt gesteld. Wanneer men een Casino — verbouwd of nieuw — efficiënt wil doen draaien, moet het cliënteel er zijn. En dat herken je niet meer in de toerist die thans Blankenberge aandoet. In dat verband stellen we de vraag of het beleid terzake, gevoerd vanuit het miljoenenpaviljoentje op het Stationplein, wel gezond is voor Blankenberge. Daar het meer en meer de sociale toerist is die Blankenberge met zijn bezoek vereert, kunnen we de efficiëntie van de gevoerde publiciteitscampagne in binnen- en buitenland in vraag stellen.

Of zijn het enkel de dure recepties op kosten van Blankenbergenaar die om publiciteit vragen?...

Sociale politiek

Blankenberge is ook bekend om zijn sociale woningbouw „Lindenhof”. Dat is alleen maar toe te juichen. Maar we vinden dat:

1. De bevolking meer nood zal hebben aan een ander sociaal beleid dan dat wat nu gevoerd wordt.

2. Dat de werkelijk sociaal behoeften een kans krijgen.

Daarmee komen we op het terrein van het OCMW. Het feit dat, al naargelang de kleur van de partijkaart, iemand meer of minder als „sociaal geval” behandeld wordt, is blijk geven aan dorpspolitiek.

Het OCMW moet een volwassen beleid voeren door rekening te houden met de werkelijke noden. Op het vlak van de falingen voert Blankenberge een triest rekord. Het aantal falingen in het eerste kwartaal van 1987 ligt enorm hoog, anderzijds moet een sociaal beleid dermate gestructureerd zijn dat de lasten voor de bevolking nog draagbaar blijven.

Armste kustgemeente

Erg ook is het gesteld met ons patrimonium. Er is al jaren een uitverkoop aan de gang. Zonder het te beseffen is Blankenberge de armste kustgemeente aan het worden, waarvoor onze nazaten nog jarenlang zullen mogen betalen.

Als men weet dat het toerisme de stadkas vult, betalen we als gemeentetaks een der hoogste van het land. In de zo grote kliniek Fabiola is er zelfs geen plaatsje of kamer meer voor de geboorte van ons eigen volkje, weer een bewijs van de onkunde van onze beleidsmensen. En dan te weten dat 10 jaar lang een ganse verdieping leeg stond in een nieuwe vleugel van Fabiola!

Arm Blankenberge! En koop dan maar een nieuwe luxe-auto voor het vervoer van de beleidsmensen, alsof ons Blankenberge een Dallas aan de kust is.

We zijn benieuwd voor de verkiezingslogans van 1988...

P. Decler-Em. Duysters

Samenwerking met bevolking

Opendeurdagen bij Dilbeekse politie

Op 20 en 21 juni nl. hadden in de lokalen van de Politie te Dilbeek voor de eerste maal opendeurdagen plaats met de bedoeling de drempelvrees van de bevolking te overwinnen en een betere samenwerking tot stand te brengen tussen politie en burger. Tevens wenste de politie door allerhande tips de bevolking beter in te lichten tegen allerlei gevaren zoals inbraak, verkeersonveiligheid enz... Deze opendeurdagen werden geopend door de burgemeester, hoofd van de politie.

Burgemeester Valkeniers was niet weinig fier om de realisaties van het huidig bestuur op politioneel gebied te kunnen onderlijnen.

Administratieve hulp

Niet alleen kwamen er 3 adjunct-politiekommissarissen en verschillende nieuwe agenten bij, maar ook administratief werd de politie gevoelig versterkt. Vóór Nothomb met zijn administratieve hulp van vier krachten te voorschijn kwam, had het bestuur de noodzaak van administratieve hulp reeds ingezien. Reeds eerder werden twee jonge dames in het kader van DAC of TWW aangeworven, zodat er nu in totaal zes administratieve krachten zijn bijgekomen en de politie aldus over heel wat meer manschappen beschikt voor het werk te velde.

Tevens werd er voor gezorgd dat ingevolge de nieuwe politiewet de veldwachters op een eervolle wijze werden ingeschakeld in het politiekorps (als hoofdinspecteurs 1e klas).

In oktober gaan commissaris Zanardi en adjunct-kommissaris De Bruyn oor 10 dagen op studiereis naar Dalton, Georgia VSA, de zusterstad van Dilbeek, waar ze te gast zullen zijn. Niet alleen bij de politie van Dalton doch ook bij de politiediensten van de regio en zelfs van de staat Georgia zullen ze nieuwe gedachten en methoden van werken opsteken.

Tot slot dankte de burgemeester de politiediensten voor hun inzet en wenste hij hen geluk met dit prachtige initiatief dat grote bewondering afdwong bij de talrijke bezoekers uit de gemeente en de bezoekende collega's uit de naburige gemeenten.

Voeg hierbij de recente grote investering in de lokalen en de modernisering van hun uitrusting, dan is het niet abnormaal dat de manschappen goed en gelukkig werken. De gevolgen bleven niet uit: Brusselse jeugdbenden, die vroeger fulven en bals onveilig

maakten, bleven weg en de grote criminaliteit is sterk afgenomen. De Dilbeekse politie zendt op onregelmatige tijdstippen zwaarbemande patrouilles uit.

Buurtbescherming

De politie verleende in het afgelopen jaar niet alleen haar steun bij preventieve lessen aan de jeugd en de stuurgroep aan de Verkeerskommissie, doch is nu ook bezig een project buurtbescherming in samenwerking met de bevolking op punt te stellen.

Wezembeek-Oppem:

„Een natie worden!”

Dit vormde het thema van Europarlementslid Willy Kuijpers' Guldensporen-toespraak te Wezembeek-Oppem.

In de zaal aan de Gemeentelijke School waren op 4 juli vele Wezembeek-Oppemnaren bij mekaar gekomen onder impuls aan de DF-afdeling om onze Vlaamse Hoogdag te vieren. Herman Struyf verwelkomde de aanwezigen en leidde Willy Kuijpers in. VU-Provincieraadslid Richard Peeters, meerdere Vlaamse gemeenteraadsliden en vele vertegenwoordigers van verenigingen waren aanwezig. Achteraan in de zaal stond de frankofone burgervader controlerend toe te kijken. Dit belette Kuijpers niet zijn geschiedkundige kijk op België en de Vlaamse overgang te ontwikkelen en te aktualiseren. Hopelijk heeft meneer de Grunne er lering uit getrokken! De Willebroekse Kopergroep zorgde voor een pracht van een muziek, die voor de overgang zorgde naar de Brabantse koffietafel.

VLAAMS ZOMERFEEST

CONCERT MET
BLAASKAPELLE ALPENROOS
EN GEZELLIG SAMENZIJN

ZATERDAG
29 AUGUSTUS 1987
OM 20 UUR

DOMEIN DE GUSSEM
SASSTRAAT 10
IZEGEM-KACHTEM

NODIGEN U UIT: ALLE VERENIGINGEN VAN HET VLAAMS HUIS

Guldensporen te Herent

Zaterdag 4 juli — onder een stralend weertje — liep de zaal van de Gemeentelijke School letterlijk overvol voor het Guldensporen-braadspit, een organisatie van de plaatselijke afdeling en de Dofselkring. Een heel deel tafels werden dan maar opgesteld in de aanpalende hoving!

Voorzitter Brigitte Debaere lichte het programma toe en kamerlid Vic Ancaux hield de feestrede rond zijn vriendenboek „De Sjouwer” en de Vlaams-nationale opdracht voor de komende gemeenteraadsverkiezingen. Daarna smaakte de wijn!

De tongen werden losser en het zingen begon. Arnold Denaux en Willy Kuijpers in de ene hoek; Jos Bex en Roger Castelein in de andere: een zangfeest in 't klein!

En intussen werd er maar Bruegelaans gebraden door Jan Craninckx, Jorgen Denaux, Patrick Keyser, Jan Roobeets en vele anderen...

De dames „hielden” de saladetafel boordevol tot de vroege uurtjes!

Dank aan allen voor de inzet

Te Duisburg-Tervuren: „Vlaanderen, land om van te houden”

Was het thema van de Zoniënwoud-Guldensporenviering in het Pachthof Stroykens te Duisburg-Tervuren, ingericht op initiatief van de Gemeentelijke Kulturele Raad op 3 juli.

Het binnenplein van dit te restaureren Kultureel Centrum was voor de feestviering vol gelopen: „Feestviering is geloven dat wij samen horen, dat er een band is die ons bindt”. Onder dit leidmotief verwelkomde Michel Probst, voorzitter van de Kultuurraad, de vele aanwezigen, waaronder de meeste VU-raadsliden uit de streek en Europarlementslid Willy Kuijpers. De Koninklijke Fanfare van Duisburg verzorgde een reeks volksliederen; het vendeltrommelkorps van het Tervuurse GITO, het mooie vlaggespel, terwijl Paul Beerten de koor- en volkszang leidde met het „Non Troppo”-koor. Het dansen werd het „werk” van de Tervuurse Dansklub en van de Leuvense „Jan en Alleman”-groep.

WEST-VL.

AUGUSTUS

2 ROESELARE-TIELT: VUJO arr. Roeselare-Tielt organiseert dagtrip naar Frans-Vlaanderen. Vertrek Izegem: Vlaams huis 8u.45; Roeselare, 't Leeuwke 9u. Inschrijving: L. Scherrens (051/46.70.80) en W. Vandewalle (051/30.26.70).

2 ZUIENKERKE: Fietstocht door de deelgemeenten van Groot-Zuienkerke. Verzamelen geblazen: om 15u. aan de kerk van Zuienkerke. Org.: VU-Zuienkerke.

28 IZEGEM: Tweede Vlaams Zomerfeest op het domein De Gussem te Kachtem. Opening om 19u. door P. Van Grembergen. Org.: alle verenigingen aan het Vlaams Huis. Ook op 29 en 30 aug.

SEPTEMBER

6 ZUIENKERKE: 2de Nazomerfeest in 't Vagevuur, Vagevuurhoeve, Vagevuurstraat 18, Zuienkerke. Org.: VU-Zuienkerke.

ZOEKERTJE

Werkaanbieding

Welzijnzorg West-Vlaanderen zoekt voor een BTK-project, voor een voltijdse betrekking en voor de duur van één jaar:

- één licentiaat(e) richtings Mens/wetenschappen
- één maatschappelijk assistent(e)
- één graficus A1 of A2

De kandidaten moeten uitkeringsgerechtigde zijn. Gelieve C.V. te sturen naar: Welzijnzorg West, Graaf Gwijde van Namenstraat 7 te 8500 Kortrijk.

LP „Mooi Vlaanderen” sukses!

Wie „Mooi Vlaanderen” per 25 exemplaren wil aankopen doet er zijn voordeel bij.

25 stuks (plaat en/of cassette) kosten dan slechts 299 fr. (i.p.v. 399 fr.). Bestellen en betalen 035-0898326-50, VOVO, Aartshertogstr. 4, 8400 Oostende (059-50.84.80).

Echt iets om je afdelingskas mee te plezieren!

BRABANT

AUGUSTUS

6 LIEDEKERKE: 1e Vinken-zetting Vlaamse Kring, lokaal Café Pajot, Stationsstraat 7. Org.: VU-Liedekerke.

29 LIEDEKERKE: 7e Barbecue Vlaamse Kring Pajottenland. Sportschuur Daatmet, Houtmarktstraat.

SEPTEMBER

5 LIEDEKERKE: Om 20u. in „den Appel”, Warandestraat 13 (rechtover St. Nikolaaskerk) 1e laamse Jongerenfuif, met discobar. Org.: VU-Liedekerke.

ANTWERPEN

JULI

25 BOOISCHOT: Country & Western festival. Barbecue — western themes — saloons — cow boy attracties. Vanaf 17u. terrein bouwfirmas Heylen, Oude Aarschotsebaan. Org.: FVV-FVK Booschot i.s.m. verschillende verenigingen.

25 LEEST: 4de Barbecue in Hof ten Broecke, Kerkenblokweg 18 te Leest. Vanaf 18u.

26 Wommelgem: In een rustig tempo fietsen met groot en klein, in en rond landelijk Wommelgem. Rustpauze is voorzien. Gids is A. Sledsens. Vertrek: 14u.45 aan Den Klauwaert. Einde: rond 17u. in Den Klauwaert. Org.: VU-Wommelgem.

AUGUSTUS

1 GEEL: Tropicana-luif. Alle exotische cocktails aan 35 fr. Plaats: Molenhof, Wildersedijk 3 te Geel. Org.: VUO-Geel.

9 Wommelgem: Familievolksspelnamiddag. Een wandelroute met onderweg: kegelen, tonspel, paapkeschiet, hoefijzerwerpen, enz. Enkele mooie prijzen zijn in de wacht te slepen. Vertrek en aankomst: Kastanjelaan 4, vanaf 14u. Prijsuitreiking tussen 17 en 18u., gevolgd door barbecue. Org.: VU en VUJO-Wommelgem.

SEPTEMBER

19 ANTWERPEN: Tweede Scheepshal met m/s Flandria. Inscheping vanaf 19u.15. Afvaart om 20u. stipt. Londonbrug-Londonkaai (parking voorzien). Toegangskarten tijdig en op voorhand kopen bij bestuursleden of via sekretariaat Wetstraat 12, 2008 Antwerpen (03/236.84.65). Org.: VU-Antwerpen Stad en Vlaamse Aktie en Kultuurgemeenschap.

Leningen

voor nieuwbouw, aankoop woning en verbouwingen

Intrest 7,75 % zonder vijfjaarlijkse herziening

Persoonlijke leningen en financieringen voor elk doel.

Neem vrijblijvend contact of schrijf aan:

Antoine Van Baelen
Broeseinderdijk 28
3580 Neerpelt - tel. 011/64.50.22

Sportploegen moeten nú inschrijven
VU-sport en -gezinsdag

De nu reeds traditioneel geworden VU-sport en -gezinsdag gaat dit jaar door op zaterdag 29 augustus en wel in het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding (het zgn Sportkot) te Leuven. Wie zich de sportakkommodatie daar van een vorige sportdag herinnert weet dat het ILO een fraaie omgeving biedt om passief en actief te sporten.

De VU-sportkommissie draait reeds op volle toeren en biedt weer een boeiend programma aan. De kommissie doet dan ook een dringende oproep tot de besturen van voetbalploegen, volleyteams en zaalvoetbalploegen. De organisatie van de schiftingsvragen vraagt de nodige voorbereiding en te laat komen is zowel voor de inrichters als de spelers nooit prettig.

Maar naast deze groepssporten worden opnieuw tal van kansen geboden.

VU-kaderleden en mandatarissen van het arrondissement Antwerpen maakten niet alleen een rapport over het NMBS-beleid in hun arrondissement maar gingen ook tot de actie over... (eigen foto)

Jaak Gabriëls te Ranst

Op 5 juni mocht de VU-afdeling Ranst de dynamische VU-voorzitter Jaak Gabriëls in hun midden verwelkomen.

Het werd een gezellige avond in een goed gevulde zaal. Na het voorwoord van de afdelingsvoorzitter Paul Boumans „barstte” Jaak los. Vernieuwing, inzet, verjonging, waren de sleutelwoorden van zijn boodschap. Met enkele concrete voorbeelden gaf hij aan dat dit zowel op nationaal als lokaal vlak moet en zal gebeuren! Daarom moeten enkele heilige huisjes zoals het „poll”systeem en het beginsel van bevoorrechte plaatsen dringend worden herzien.

Dit streven vond grote bijval; het kan immers niet langer dat nog steeds mensen, die ooit „per ongeluk” werden verkozen de weg voor jonge meer bewaamde mensen blijven blokkeren!

Tot slot gaf hij ons enkele zeer duidelijke richtlijnen in verband met de komende gemeenteraadsverkiezingen.

Een zeer geslaagde avond, hopelijk voor herhaling vatbaar.

(H.J.)

VUJO-Turnhout naar Oostkantons

Zaterdag 8 augustus tot en met zondag 9 augustus. Week-end van VUJO-arr. Turnhout in de Oostkantons. Vorming en ontspanning samen met leden van de PDB (Partij der Duitssprekende Belgen). Begeleider: Senator Walter Luyten. Vertrek zaterdag te Geel-markt om 8u. Inlichtingen bij Joris Sels (014/58.20.89), Hans Franssen (014/54.95.21) of Koen Geens (014/54.98.87).

ZOEKERTJE

□ Bedrijfsrevisor zoekt voor onmiddellijke indiensttreding een jong universitair economische wetenschappen. Meertaligheid is een absolute vereiste.

Kandidaten nemen contact op met het sekretariaat van volksvertegenwoordiger Jan Caudron, Pontstraat 27, 9300 Aalst, tel.: 053/21.14.97.

□ Pas afgestudeerde kleuterleidster zoekt een passende betrekking. Voor nadere inlichtingen zich wenden: O. Van Ooteghem, Tel. 091/30.72.87.

MEUBELEN „DE KEIZER”
Salons Kleinmeubelen Lusters Geschenkartikelen

Onklopbare prijzen
in kleinmeubelen en salons
(speciale voorwaarden voor trouwers)

Openingsuren: Di., wo., vrij, van 13 tot 19 u.30
Do., zat, van 10 tot 19 u.30
Zondag van 14 tot 18 u.

Zaakvoerder
Staf Kieseekoms

KEIZERSTRAAT 2 - 1740 TERNAT - 02-582.22.22
(op slechts 15 km van Brussel centrum)

Zoeter dan zoet

WIE in het iets hogere regionen wil gaan zoeken en daarbij een zeer zoete, all-round erwten wil, moet zeker het ras *Sugar Eduala R.S.* eens proberen. Het is een blekere erwten, de kromste van alle *krombekken* die ik ooit gezien heb. Voor de rest groeien ze matig en vrij beheerst, zodat steunen van 1 tot 1,4 meter meer dan voldoende is. Een schapedraai van iets meer dan 1 meter hoog, 15 cm boven de grond gespannen, voldoet best.

Dit is de allerfijnste erwten, voor wat de kwaliteit betreft. Voor de rest is het ook een sluiwerwten, die dus in halfjonge toestand best kan sluiwen al te eten is.

Dat *Sugar*-type is dus niet te vergelijken met die platte vellekens van sluiwerwten die ons vroeger voorgeschiedeld werden. Dit is een ras om U tegen te zeggen en dat wij dan ook warm aanbevelen.

Net als de *Frescoroy* is dit een erwten die goed moet verzorgd worden: dus vrij te houden van onkruiden en heel wat kompost, voor de winter toe te dienen.

Mag ook voorgekweekt worden.

Gedetailleerde telefoontjes te verkrijgen, willen wij hierbij vermelden dat zaden van deze puike rassen te bekomen zijn bij het Vlaams Zaad-

tuin
rendez-vous

huis, Vromboutstraat 39 te 9900 Eeklo.

Erwten

DE oogst van erwten, die typische voorjaarsgroente, begint stilaan uit te bollen.

In de kleine tuinen ziet men zeer veel lage erwten, omdat die beter in toom te houden zijn dan de halfhoge erwten, om van de hoge erwten maar te zwijgen.

Hoewel ikzelf niet zoveel hou van dat lage-bij-de-grondse erwtengedoe, begin ik mij er stilaan mee te verzoenen, nu ik reeds twee jaar na mekaar het ras *Frescoroy* teel.

Dit is een donkere, zoete erwten, met prachtige, zeer lange blommen, die van 9 tot zelfs 12 laden bevatten. Dat is dan toch wat anders dan die vage rommel die tot voor kort op onze lage erwten troefde.

Wij

Vlaams-Nationaal
Weekblad

Uitgave van het
Vlaams Pers-, Radio-
en TV-instituut v.z.w.

Hoofdredacteur:

Maurits Van Liedekerke

Redacteuren:

Johan Artois

Tom Serkeyn

Pol Van Den Driessche

Toon Van Overstraeten

Sekretariaat:

Hilda De Leeuw

Alle stortingen van abonnementen, publiciteit en redactie op prk. 000-0171139-31 van „WIJ”, Barrikadenplein 12, 1000 Brussel. (Tel. 02-219.49.30)

Jaarabonnement 1.200 fr.

Halfjaarlijks 700 fr.

Driemaandelijks 400 fr.

Losse nummers 33 fr.

Verantw. uitgever:

Jaak Gabriëls,

Barrikadenplein 12,

1000 Brussel.

Publiciteitschef:

de h. Karel Severs, tel. 02-219.49.30, toestel 19 ('s voormiddags) of privé, Alsebergsesteenweg 41b, 1512 Dworp. Tel. 02-380.04.78.

„Gents terras”

Dit jaar hebben de Gentse Feesten plaats van 18 tot 27 juli. Zoals vorig jaar — toen voor de eerste maal en met groot succes — richt het arrondissement van de Volksunie Gent-Eeklo met de medewerking van alle afdelingen een terras in aan het Volksunie-sekretariaat in de Bannesteeg.

Gedurende 10 dagen van 13 tot 1u. kan men daar in een gezellige sfeer iets drinken en geestesgenoten ontmoeten, vrienden en kennissen op een gemoedelijke manier met het Vlaams-Nationaal activiteitenleven in contact brengen.

Per dag zullen er twee tot drie afdelingen van het arrondissement instaan voor een keurige bediening.

Elke dag ook zullen er één of meer Volksunie-arrondissementen te gast zijn op het „Gentse terras”.

Van harte welkom!

De kwaliteit van deze erwten is zeer goed. Het is een halfvroeg ras, wat inhoudt dat bij minder geschikt lente-inhoud de opbrengst toch maar dan behoorlijk is. De hoogte van het gewas is rond de 60 cm. Met wat kleine takjes tussen twee rijen die op 25 cm en mekaar staan is een goede steun en makkelijk oogsten verzekerd. Ook zeer geschikt om in potten voor te zaaien onder glas en medio maart, al dan niet beschut, uit te planten.

Brugse wortelen

BIJ deze lettere erwten horen ook nog kwaliteitswortelen. Het allerbeste ras, te zaaien van januari tot juli, is de *Brugse wortel*. Mooi oranje-rood, geschikt voor zeer vroege-, bewaar- of bosteelt, en van een smaak dit alle andere soortgenoten overtreft.

Het gehalte aan provitamine 1 ligt ook nog hoger, zodat wij rustig kunnen stellen dat dit de allerbeste wortel is voor de liefhebbersteelt, maar ook voor de bio-beroepsteelt. Verknoui deze bijzondere wortelen niet met chemisch spul, maar beschut ze met *tuingaas*, indien u vreest dat ze het niet zullen harden tegen de *wortel-vlieg*.

Rik Dedapper

Inschrijvingsbon Sportdag

Naam:

Adres:

..... Tel.:

Schrijft bij deze in voor

voetbal

in naam van:

volley

zaalvoetbal

Naam van de ploeg(en):

Zomerse Guldensporenviering te Kruibeke

In samenwerking met het gemeentebestuur richtte de Amedee Verbruggenkring op 4 juli de jaarlijkse Guldensporenviering in.

Zowel wat inhoud en opkomst betref mag deze Guldensporenviering als geslaagd beschouwd worden.

In zijn openingswoord benadrukte burgemeester Denert de samenhang die moet heersen onder de Vlaamse bevolking en inzonderheid in Groot-Kruibeke. Het is aan de basis, in de gezinnen, dat de grondslag gelegd wordt voor het samenhangsgevoel van de volksgemeenschap. Terloops betreurde hij het verlies van één van de tentoongestelde beelden. Waar wij jaren werken om de gemeente schoner en leefbaarder

te maken, dreigt dit op één nacht door vandalen neergehaald te worden.

De volksmuziekgroep Zakdoek zorgde met verwelkomingsmuziek voor een volkse sfeer. De optredens tussendoor en het afsluiten van de viering met de muzikale combinatie van gitaar, kontrabas, akordeon en viool, ontlokte bij de aanwezigen op menige ogenblikken spontaan applaus.

Senator Paul Van Grembergen ging in zijn strijdrede nader in op de ware betekenis van 11 juli.

Kindervolksdansgroep de Huppel-

tjes en Danspirrewiet toonden hun kunnen. Het werd een zeer geslaagd optreden waar ook de toeschouwers bij betrokken werden.

De kinderanimatie die na het volksdansen begon leverde een groepswork-triptiek-schilderij op waarin de Guldensporenslag van 1302 werd weergegeven, het werd op het einde van de viering tentoongesteld.

Zangkoor De Notelaar onder leiding van broeder André bracht het Vlaamse lied ten gehore, en zorgde voor ondersteuning van de samenzang, die besloten werd met een daverende Vlaamse Leeuw.

Op reis naar Katalonië

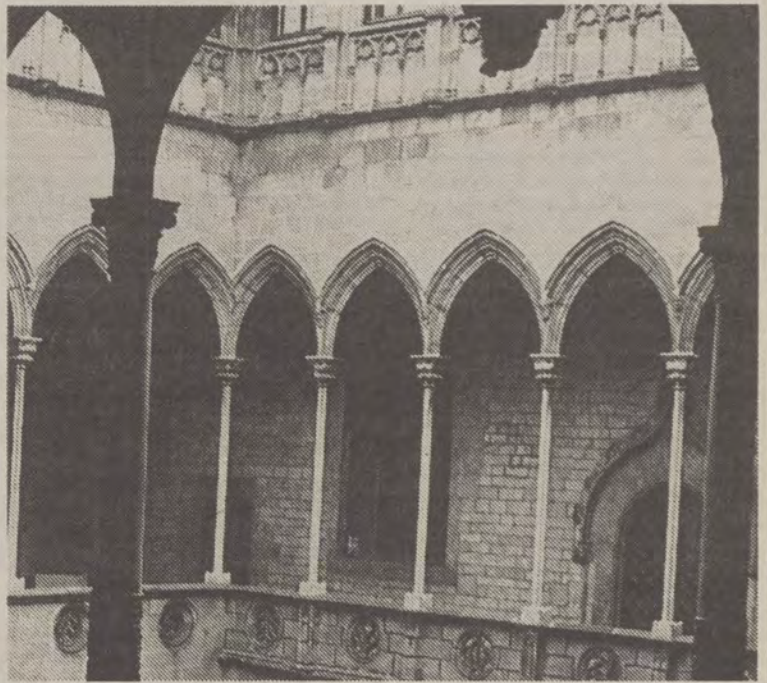
Wie wil kan mee naar Katalonië van 21 september tot 2 oktober 1987.

Prijs: 15.870 fr.

Hierin is begrepen: de busreis, een klassehotel in Roses met volledig pensioen, alle uitstappen o.a. Barcelona, Montserrat, Pals, Pyreneeën, Girona, Cadaques, Tossa enz... inkomgelden, een ongevallenverzekering. Kortom... alles!

Wie mee wil geeft ons een seintje: telefoneer na 18 uur op het nummer 015/71.24.80.

Definitieve inschrijvingen door storten van 5000,- fr./persoon voorschot op rekeningnummer 035-0982407-32 van ARK - A. Rodenbachlaan 9 - 2920 Kapelle O/D Bos, met vermelding „septemberreis”. Alle verdere informatie wordt per kerende toegestuurd.

Zicht op de binnenkoer van de Generalitat, het historisch gebouw van de Katalaanse regering. (eigen foto)

ZOEKERTJE

□ 26-jarige gehuwde man, beroep mechanica A3, zoekt dringend werk: om het even welk. Voor meer inlichtingen zich wenden: O. Van Ooteghem, Senator, Arm. Lonquestraat 31, 9219 Gentbrugge. Tel. 091/30.72.87.

OOST-VL.

SEPTEMBER

11 NINOVE: Milieu-avond Arr. Aalst. In „Berg en Dal”, Brusselstraat 84 te Ninove, om 20u. Leefmilieu in het algemeen en de noodzaak er wat aan te doen. Org. VU-arr.Aalst.

Toeristische autozoektocht te Kieldrecht

Iedereen kan deelnemen op een dag naar keuze van nu tot en met 31 augustus 1987. Slechts op één dag kan men niet starten, nl. 23 augustus, dag van de scheldewijdingsfeesten te Doel.

Aangezien het een toeristische zoektocht is speelt snelheid geen enkele rol. Integendeel, men heeft 10 dagen tijd om zijn antwoordformulieren terug binnen te brengen.

Er is voor iedereen, ongeacht zijn klassering, een waardevolle prijs voorzien. De eerste prijs heeft een waarde van 5000 fr.

De start vindt steeds plaats te Kieldrecht tussen 10 en 12 uur. De plaats

van vertrek is afhankelijk van de dag van deelname, nl.

— op weekdays: Kredietbank, Dorpsstraat 10
— op zaterdagen: Cera, Dorpsstraat 35 B

— op zon- en feestdagen: Café Asterix, Dorpsstraat 22.

De deelnameprijs bedraagt 250 fr. per inschrijvingsformulier.

De prijsuitreiking heeft plaats op vrijdag 4 september 1987 in het Ontmoetingscentrum, P. Vergauwenstraat te Verrebroek omstreeks 20 uur.

De organisatie is in handen van de Amedee Verbruggenkringen Kieldrecht en Verrebroek.

Verdere info bij P. Crutzen, Kreek 20, 2790 Kieldrecht (773.49.21).

lepel & vork

P.V.B.A. Bierhandel Hellinckx
Stationsstraat 42 Wymenier 4a
1743 SINT-MARTENS-BODEGEM
Tel. 582.10.93

Doorlopende promoties
Uitgelezen wijnkeuze

Overname — huur —
verhuur van café's
Wij bestellen ten huize

RESTAURANT KAPPELKE SHOEF

Kapelstraat 1
Tongerlo-Westerlo
Tel. 014-54.40.07

Maandag gesloten
Rustieke sfeer

Industriële
brood- en banketbakkerij
Roomijs

WILFRIED BLANCQUAERT

Grote Kouter 47
Uitbergen
Tel. 091-67.57.12

Hoek
Wolvengracht
en
Leopoldstraat
Tel 217.91.53

Waar Vlamingen
thuis zijn...
in 't hartje van Brussel

Dortmunder Thier-Braü-hoven

Beringen, Markt 17 - 011/43.20.51
Hulste, Brugse stwg 1 - 056/71.15.36
Kontich, Kon. Astridlaan 85 - 034/57.30.32
Leuven, 1. Dortmunder Thier Braü Hof, Tervuursevest 60 - 016/22.86.72
2. Bierkelder, Oude Markt - 016/22.68.69
3. Pallieter, Oude Markt 7
Torhout, Stwg nr. Lichtervelde - 051/72.28.22

Grote parkeerterreinen, zalen vrij voor feesten, banketten e.a. Duitse specialiteiten: Dortmunder Thier van 't vat, Levende Water Toni'steiner Sprudel, goed en goedkoop eten.

Koffiebranderij

Emiel Wittmannstraat 36, 1030 Brussel
02-734.56.09 - 460.48.87

Joris Van den Driessche
zaakvoerder

Geraardsbergsestraat 38
9300 Aalst
Tel. 053-21.35.33

Het Palinghuis

Sedert 1910
JAN PAUWELS-DE BRAUWER

Oude Brugstraat 16, 9328 Schoonaarde. Tel. 052-42.32.46

Wekelijkse rustdag vrijdag tot zaterdag 18 uur
Jaarlijks verlof december

De familiezaak met traditie

BROOD — BANKETBAKKERIJ — DOOPSUIKER LASAT — Tel. 521.14.40

SPECIALITEIT: GELEGENHEIDSGEBAK

Bergensesteenweg 1123
1070 Anderlecht

RESTAURANT-HOTEL OVEREINDE

Salons Raymond
— banketzalen tot 300 personen
— specialiteiten bruiloften en banketten
Overeinde 8 AS
Tel. 011/65.73.05 - 65.89.40

Nationaal Tapkampioen Taverne Pallieter

Bosstraat 96
1742 Sint-Katarina-Lombeek
Tel. :- 053/66.03.46

Specialiteiten: Lasagne — Spaghetti
— Scampi's — Pannekoeken
Open: alle dagen vanaf 14 u. Dinsdag
— gesloten.

't boerenhof

CAFE-RESTAURANT-FRITUIJ
Terras - Lunchroom - Coffeeshop
Altamira stone grill

Prijzen voor menu v/à 290 Bfr.
groepen: koffietafel v/à 180 Bfr

De Plank 24A
3790 Sint-Martens-Voeren
Tel. 087-68.67.03

Voor een avondje uit in Vlaamse vriendenkring
Trefpunt voor Vlaams-Nationalisten — Vlaams Centrum

Taverne Den Klauwaert

Verzorgde Vlaamse keuken — Zaal voor vergaderingen — Muziek-avonden met artiesten — Rustieke gezellige sfeer — Sociaal dienstbetoon — Zitdag Vlaams Ziekenfonds VLAMAT.
Alle dagen open vanaf 11 u. Donderdag gesloten.

DASSTRAAT 23 — 2220 WOMMELGEM TEL 03/353.64.28

CAFE
ZAAL
LOGEMENT
CAMBRINUS
BREE
011/47.28.97

Antoon van Eeckhout, sekretaris Vereniging Vlaamse Reisbureaus:

„Vertrouwen in reissektor vergroten”

LOPPEM. — De grote meerderheid van Vlamingen is nu aan vakantie toe. Een aanzienlijk deel daarvan doet beroep op een erkend reisagent om deze (zuur verdiende) tijd ergens in het buitenland door te brengen.

De reisindustrie kende sinds de zestiger jaren een enorme expansie. Twaalf jaar geleden werd daartoe een eigen Vlaamse vereniging van reisagenten opgericht.

ANTOON VAN EECKHOUT nam twaalf jaar geleden het initiatief tot de stichting van de Vereniging van Vlaamse Reisbureaus (VVR). In den beginne waren ze met zijn vieren, nu telt de VVR ruim 300 aangesloten bedrijven, of 70% van alle Vlaamse reisagenten.

Van Eeckhout is een 46-jarige self-made-man. Hij bracht het van sekretaris van het sekretaris van het Vormingsinstituut te Brugge en filiaaldirekteur van de Standaard Boekhandel tot afgevaardigd bestuurder van zijn eigen reisketen. In 1975 stampte hij dus de VVR uit de grond, waarvan hij tot vandaag algemeen sekretaris is. Van zijn hand verscheen o.m. het handzame boek „Structuur van de reisindustrie”.

Hij staat bekend als een uitzonderlijk bekwaam vakman. Maar ook als een impulsieve en non-konventionele persoonlijkheid. Misschien verklaart dit meteen ook het succes van Antoon van Eeckhout?

Vlaamse inbreng

WIJ: U begon in 1968 met een eigen reisbureau. Enkele jaren daarna, in 1975, richtte U de Vereniging Vlaamse Reisbureaus op. Waarom?

„Lastig maken”

Waarom de grootste tour-operator van dit land niet toetreedt tot de geschillenkommissie, is eigenlijk eenvoudig te verklaren. Antoon van Eeckhout legt dit uit, op een voor de gebruiker onthutsend verhelderende wijze.

„Sunair heeft 3 % klachten op een totaal van 200.000 passagiers, d.i. dus 6.000 klachten per jaar. Van die 6.000 personen schrijven er uiteindelijk 1.000 een lastige brief. Die 1.000 worden het zo lastig mogelijk gemaakt, waarbij de vraag van het al dan niet „gelijk hebben”, ondergeschikt blijft. Van die 1.000 zijn er tenslotte enkele honderden die voldoening krijgen.

Wanneer Sunair nu zou toetreden tot de geschillenkommissie, dan zal deze touroperator er veel meer moeten terug betalen. Wat een verschil zou maken van circa 8 miljoen fr. per jaar. En daarom verzet Sunair zich tegen de geschillenkommissie...

Bedenk daarbij dat het totale publiciteitsbudget van Sunair om en bij de 200 miljoen fr. per jaar bedraagt!

Antoon van Eeckhout: „Er gaan nog altijd evenveel Vlamingen op reis. Maar tengevolge van de dalende koopkracht reizen zij minder ver, minder lang en minder duur.”

A. van Eeckhout: „Net zoals in elk ander beroep werd ik als beginnend reisagent vaak gekonfronteerd met een reeks specifieke problemen. Daarmee kon ik terecht bij de nationale beroepsvereniging, die echter frankofoon, unitair en elitair was geïnspireerd.”

WIJ: Hoe bedoelt U?

A. van Eeckhout: „De reisindustrie in België is vele jaren lang een erg elitaire bedoening gebleven. Wie ging er immers op reis? Alleen de hele rijken die meestal Frans spraken. Dit had voor gevolg dat de beroepsvereniging van reisbureaus — die in België sinds 1920 bestaat — erg „Belgisch” georganiseerd was. Pas vanaf de zestiger jaren werd het toerisme gedemocratiseerd.

Ik stelde vast dat men zich in deze nationale vereniging ook niet wenste aan te passen aan deze evolutie. Konkreet betekende dit dat de Vlaamse reisbureaus voortdurend geminoriseerd werden. De sleutelfiguur in deze Belgische vereniging was een gewezen militair die een carrière in Kongo had doorgemaakt, kortom een echte Belg. Hij wou onder geen enkel beding horen van enige Vlaamse inbreng in de nationale beroepsvereniging, ver van te gaan splitsen in een Vlaamse en franstalige vleugel.

Op een bepaald ogenblik sloegen wij met enkele Vlaamse reisagenten de handen in elkaar...

WIJ: Niettemin duurde het nog tot 1975...?

A. van Eeckhout: „De invloed van de Vlaamse reisbureaus is

maar wezenlijk toegenomen op het einde van de zestiger jaren.

Vooraleer je ontdekt waar je eigenlijk staat en alvorens je daarvoor de tijd kunt vrijmaken, duurt het nog wel eventjes. Je moet immers eerst je eigen zaak op poten zetten en zorgen dat je het beleg op je boterham verdient. Pas dan is het mogelijk om je te gaan toeleggen op de algemene belangen van je beroepssector.”

WIJ: Hoe komt het dat de Vlaamse reisorganisatie bij uit-

Vlaanderen iets doet, samen te werken. Maar zolang een gemeenschapsminister een tweedetrangs eksellentie is, zal dit nooit open zoals het kan en moet.

In het Belgisch bestel werden de nationale portefeuilles begerd, en de gemeenschapsdepartementen zijn slechts tweede keus. Bijgeval kan je van veel gemeenschapsministers niet verwachten dat zij fanatiek de Vlaamse toer opgaan. Want indien zij dit te geweldig doen, bekijken zij hun kansen om ooit nog eens eersterangs minister te worden! Met uitzondering van de voorzitter van de eksekutieve, die wél op een ernstig podium wordt getild.

Weet U trouwens wie namens de Vlaamse reisagenten benoemd werd tot lid van de Raad van Beheer van het Vlaams Kommissariaat-Generaal voor Toerisme? De ex-voorzitter van de Union Professionnelle des Agents de Voyages: een zogenaamd Vlaming, maar wiens drie reisbureaus vergund zijn in franstalig België. Deze meneer is echter de zwager van gemeenschapsminister Lenssens...

WIJ: U ijvert ook voor de bescherming van het beroep. Wat bedoelt U daarmee?

A. van Eeckhout: „Dat is een economisch gegeven. Terzake spreken wij dezelfde taal als onze nationale collega's en komen wij gemakkelijk tot een consensus.

Konkreet eisen wij een nieuwe inhoud voor de bestaande vestigingwet, die eigenlijk uitgehold is. Meer specifiek willen wij dat alle bevoegdheden inzake toerisme naar de gemeenschappen gaan. Dit is in een eerste stadium niet gelukt, door de recente uitspraak van het Arbitragehof. Wij hebben een veldslag, maar niet de oorlog verloren.

Het basisprincipe blijft de bescherming van het beroep. Elke vestigingswet legt eisen op aan de beoefenaars van het beroep. Als compensatie vragen wij een afdoende bescherming.”

Modelkontraat

WIJ: U bent ook verantwoordelijk voor het onderwijs, de opleiding tot reisagent?

A. van Eeckhout: „Wanneer men kwaliteit eist, dan is er nood aan beroepsbekwaamheid. En deze kan slechts verworven worden door een goede scholing. Daar werken wij bijgevolg zeer intensief aan.”

WIJ: Welk voordeel heeft de gewone reiziger met het bestaan van uw vereniging?

A. van Eeckhout: „Een beroepsvereniging is er dus niet voor de gebruiker, maar wel voor de beoefenaar van de job.

Wij ondernemen echter alles ten gunste van de gebruiker, voor zover dit het beroep ten goede komt. Zo hebben wij samen met Test-Aankoop een modelkontraat gemaakt. Opdat de gebruiker meer vertrouwen zou krijgen in de sektor, wat uiteindelijk goed uitkomt voor de reisagent.”

WIJ: Uw vereniging bestaat twaalf jaar. Wat hoopt U binnen afzienbare tijd te bereiken?

A. van Eeckhout: „Onze eerste doelstelling is het verhogen van de vakantie-participatie van de Vlaamse bevolking; vakantie-participatie in de zin van beroep te doen op de georganiseerde reisbureaus. Alles is daarop gericht. Hoe meer mensen beroep doen op de reisbureaus, hoe beter onze leden het stellen.

Dit werk is ook nooit af.”

WIJ: Hoe zit het nu met het reisgedrag van de Vlamingen? Zijn daar evoluties merkbaar?

A. van Eeckhout: „Samenvattend kan ik zeggen dat de mensen tengevolge van de dalende koopkracht minder ver, minder lang en minder duur op reis gaan. Maar de vakantie-participatie op zichzelf is niet veranderd: er gaan nog altijd evenveel mensen op reis en er doen er nog steeds evenveel beroep op een reisbureau.

Wij vinden deze toestand niet goed, omdat dit een zeer drastische achteruitgang van de omzet betekent. Wij hadden gehoopt dit te kunnen opvangen door het creëren van een groter vertrouwen in de sektor. Maar dit is nog niet gebeurd...”

Hetzelfde zeel

WIJ: Waaraan wijt U dit?

A. van Eeckhout: „Er zijn een hele reeks oorzaken. De voorname zaak lijkt mij het feit dat men niet alle onderdelen van de reissektor tot één inspanning heeft kunnen bewegen.

Zo menen wij inderdaad dat het vertrouwen in de sektor het belangrijkste is en dat de economische waardering automatisch daaruit voortvloeit. Bijgevolg moeten wij voor dat vertrouwen alles doen. Wij ondernamen terzake reeds enkele dingen, zoals het modelkontraat en de geschillenkommissie. Maar niet de hele sektor volgt ons en dat is verdraaid jammer. Vooral de mensen die het meest invloed zouden kunnen uitoefenen, volgen ons niet.”

WIJ: Iets konkreter graag?

A. van Eeckhout: „De grootste touroperator van het land, Sunair, denkt alleen aan zijn eigen direkt profijt. Zo saboteert Sunair het modelkontraat en de geschillenkommissie en dit vanuit een machtspositie. Deze kortzichtigheid zal zich op termijn wreken!

Wij van onze kant zullen blijven ijveren om deze erg belangrijke zaken langs wettelijke weg verplicht te maken. In de hoop dat tenslotte alle Vlaamse reisagenten aan hetzelfde zeel zullen trekken.”

(pvdd)

MENSEN VAN BIJONS